ANUL I No. 13 — 6 Pagini 2 Lei — Luni 4 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Regina Maria Nr. 34

...Vă voiu duce la biruința lui Ștefan cel Sfânt

(D. General Antonescu către români la 18 Aprilie 1941).

Țăranul e Țara

Războiul sfânt pe care îl ducem de șase săptămâni de zile este pilda vie a celei mai adânci solidarități morale și naționale a poporului român.

Intr'un elan fremătător, în care s'a deslănțuit toată tradiția eroică a neamului nostru, armata română se jertfește pe câmpurile de bătae pentru a distruge primejdia mondială a bolșevismului și pentru a recuceri dreptatea pe care ne-au furat-o, vremelnic, hoardele cotropitoare anul trecut. Zdrobitoarea majoritate a oștirii noastre este alcătuită din țărani, din acei țărani care au alergat întotdeauna, când ceasul l-a chemat, să apere brazda țării și a lor. Există atâta capacitate de sacrificiu și atâta simplă tărie morală în acest țăran încât exemplul pe care-l dă el astăzi în fața istoriei, constitue pentru noi suprema certitudine a viitorului. Fără patetism, cu o sobrietate care ar trebui să ne mustrare și îndemn, țăranul-soldat luptă pe front ascultând glasul marelui instinct de conservare națională care-l face să simtă că dincolo de ființa noastră sbuciumată și trecătoare e o realitate pentru păzirea căreia suntem datori să ne vărsăm sângele.

Realitatea aceasta este neamul românesc.

Țăranului deci i se cuvine mai ales acuma grija de fiece zi a conducerii. Lui să-i închinăm prinosul celei mai curate recunoștințe.

Generalul Antonescu s'a adresat acestui țăran în cuvinte pe care numai glasul Lui iluminat de dragoste și credință, putea să le rostească:

„Să intru creștinește în tinda casei tale, sătean trudit, ca să-mi încălzesc cugetul la focul care pâlpâe în vatra ta săracă și credincioasă, să-ți desmierd pruncii, să-ți privesc cu mândrie feciorii pe care se reazămă toată puterea de viață a Neamului — ca să poți înțelege că tu ești Țara, că de hărnicia și credința ta și a copiilor tăi atârnă bogăția și viitorul Patriei".

Pentru întâia oară un conducător de stat vorbește țăranului ca unui adevărat frate al lui. Se răsfrânge în aceste cuvinte întreagă dragostea Generalului pentru țărănimea noastră. Toate rosturile de viață ale săteanului sunt cuprinse aici. Focul care pâlpâie pe vatra săracă și credincioasă a țăranului este pentru Conducătorul nostru izvorul de căldură la care trebue să alergăm cu toții ca să ne curățim sufletul și să-l umplem cu noui puteri de luptă. Căci lângă flacăra acestei vetre s'a făurit istoria poporului. S'au abătut asupra ei cele mai groaznice furtuni dar n'au stins-o. Ea a ars mereu ca o misterioasă limbă de foc deasupra bogatei comori de viață românească. La lumina ei s'au luminat inima și cugetul strămoșilor. Ca în jurul unei candele s'au adunat înaintașii noștri lângă focul din vatră. Acolo ne îndeamnă Generalul să mergem și să privim cu atenție taina tradiției românești a satului. Să mergem și să vedem că ȚARANUL E ȚARA. Să scriem cu litere de cremene acest adevăr în sufletul nostru, fiindcă el constitue un punct cardinal în viziunea politică a Generalului. De soarta țăranului atârnă soarta Patriei. Dacă vom ști să transformăm în faptă creatoare porunca mare a acestor vorbe, neamul românesc își va croi un alt destin.

(Continuare în pag. II-a)

URMELE REGIMULUI ROȘU IN BASARABIA ȘI BUCOVINA

PRIGOANA ȘI DEPORTAREA

Cel ce a cutreerat Bucovina și Basarabia proaspăt eliberate și a cercetat de aproape urmele lăsate de stăpânirea bolșevică, și-a dat seama din primul moment că populația de acolo, cea românească ca și cea străină, a trăit într'o stare de permanentă neliniște, nesiguranță și teamă.

Teroarea ce-a domnit acolo a lăsat în sufletele oamenilor urme așa de adânci, încât și astăzi țăranii, când aud sgomotul sau zăresc din depărtare venind o mașină, dispar de pe șosea și din curți, se ascund după garduri sau se refugiază pe câmp. Din depărtare vezi oameni cum umblă prin sat, însă când ai ajuns în sat, satul pare pustiu. Rar de tot a mai rămas în vreo curte câte un copil, care, reținut de neînțelegerea primejdiei sau împins de curiozitate, a rămas pe loc și privește neprietenos. Trebue să-l rogi mult și să-i faci promisiuni ca să se apropie și să vorbească. Il întrebi de zece ori până se hotărăște să răspundă. Nu mai are încredere în nimeni. Cu greu îl convingi să spună unde se află stăpânul casei și apoi și mai greu îl determini să meargă să-l cheme. De cele mai multe ori stăpânul casei nu se află departe, căci îl zărești cum iese de după gard sau apărând dintre pomii din grădină, sfios, bănuitor și cu urme de groază în privire. Se apropie încet, te cercetează minuțios și este mereu gata s'o ia la fugă. Numai după ce s'a convins că nu ești cine își închipuie el, se hotărăște să-ți răspundă la întrebări, întâi printr'un simplu „da" sau „nu", apoi prin propoziții din ce în ce mai lungi și numai după ce a prins deplin curaj își răscolește amintirile și începe să povestească pe larg și cu imagini simple suferințele îndurate și nenorocirile trăite de el și de cei din satul său.

Din povestirile lor se desprind următoarele: comuniștii au evitat contactul cu populația și au tratat-o ca dușmană, i-au bănuit și i-au iscodit pe toți, au încurajat și au organizat denunțul, au răsplătit cu premii pe evreii care iscodeau și denunțau, pentru simple bănueli sau denunțuri necontrolate au arestat și deportat reprezentanții vieții culturale și naționale, comercianții, industriașii și agricultorii mai înstăriți, deasemenea au arestat și deportat pe cei ce aveau rude rămase sau refugiate în România ca și pe toți aceia care păstrau în sufletele lor revolta contra regimului comunist.

Acțiunea politică de purificare prin arestări și deportări a continuat fără întrerupere un an de zile și a lăsat populația din Bucovina și Basarabia fără fruntași și fără elementele active pe care le poseda anterior.

Pe baza informațiilor ce dețineau, informații culese de la oameni din regiuni diferite, putem să reconstituim în linii largi politica de epurație întreprinsă de comuniști.

Pentru a nimici orice rezistență morală și politică în sânul populației românești, N.K.V.D.-ul, comisariatul poporului pentru afacerile interne, a arestat și a deportat pe toți aceia care au jucat vreun rol politic și care însă puteau să mai aibă vreo influență asupra opiniei publice. Numărul celor deportați în acest prim lot trece de 5.000.

Ca să preîntâmpine orice rezistență și să dezorganizeze viața economică, comuniștii au arestat și deportat „burjuii", marii comercianți, industriași și agricultori. Aceștia au fost transportați cu familiile lor și averile lor au trecut în patrimoniul organizației economice sovietice. Nu putem să stabilim cifra acestor deportați, însă este cert că această epurație a fost așa de radicală, încât nu există sat mai mărișor din care să nu se fi deportat mai multe zeci de familii mai înstărite.

Insă cu aceasta n'a fost distrusă cu desăvârșire rezistența politică și morală a populației românești, din contră, populația s'a organizat și a continuat rezistența împotriva bolșevizării: țăranii au refuzat să se constitue în colozuri, preoții n'au părăsit bisericile, învățătorii n'au acceptat să fac propagandă contra religiei, copiii n'au vrut să învețe rusește, etc. In școala primară au obligat pe copii să învețe limba rusă; cei ce se dovedeau îndărătnici, erau trecuți într'o clasă inferioară. Un grup de copii au povestit cum erau retrogradați în școala lor cei ce nu învățau rusește. Unul din ei a spus: „Pe mine m'au dat înapoi cu un an", iar ceilalți au continuat: „Și pe mine m'au dat înapoi", „și pe mine", „și pe mine", și tuturor le luceau ochii de bucurie. In adevăr, pentru sufletele lor neîncercate în luptă, refuzul de a învăța rusește este un act de reală bravură.

Rușii au fost astfel obligați ca, timp de un an, să întreprindă o adevărată vânătoare de „saboteuri" morali și politici ai regimului lor. In fiecare zi au făcut noui arestări și deportări. Numărul celor deportați a depășit cifra de 9.000. Insă, cu toată prigoana deslănțuită, cuiburile de rezistență românească s'au înmulțit și s'au întărit cu fiecare zi: acolo unde distrugeau unul, două noui îi luau locul. Cu deosebire în Bucovina rezistența contra comunismului s'a organizat pe grupuri așa de mari încât a devenit o adevărată organizație de masse. Cu câtva timp înainte de deslănțuirea războiului

(Continuare în pag. II-a)

LA PREDEAL S'A ȚINUT TREI CONSILII SUB PREȘEDINȚIA D-LUI GENERAL ION ANTONESCU

S'au discutat problemele urgente ce interesează Țara

COMUNICAT

In ziua de 29 Iulie crt., a avut loc la Predeal un Consiliu al Comunicațiilor, prezidat de d. General Antonescu.

Au luat parte d-nii: Prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri; Ing. C. Bușilă, ministrul Lucrărilor Publice și comunicațiilor; colonel T. Orezeanu, directorul general al căilor ferate și colonel Gh. Teodorescu, directorul general al poștelor.

Consiliul s'a ocupat de situația căilor de comunicații și de modul cum s'a restabilit rețeaua de căi ferate, drumuri și comunicații telegrafo-poștale în Basarabia și Bucovina, luând toate măsurile pentru îmbunătățirea transporturilor și comunicațiilor.

*

In aceiași zi, s'a ținut un Consiliu de Miniștri al ordinei publice, prezidat de d. General Antonescu la care au participat d-nii: general D. Popescu, ministrul afacerilor interne; general C. Vasiliu, inspector general al jandarmeriei; general C. Nicolescu, comandantul militar al Capitalei și general Em. Leoveanu, directorul general al poliției și siguranței.

Consiliul s'a ocupat de toate problemele în legătură cu ordinea, poliția și siguranța.

*

In aceiași zi, la ora 17, a avut loc un Consiliu Economic prezidat de d. general Antonescu, la care au luat parte d-nii: prof. Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, general D. Popescu, ministrul afacerilor interne; general N. Stoenescu, ministrul finanțelor; general I. Sichitiu, ministrul agriculturii și domeniilor; I. Marinescu, ministrul economiei naționale; general C. Pantazi, subsecretar de stat la ministerul apărării naționale; A. Pană, subsecretar de stat la ministerul agriculturii și domeniilor; Mircea Vulcănescu, subsecretar de stat la ministerul finanțelor și D. D. Negel, subsecretar de stat la ministerul economiei naționale.

Consiliul s'a ocupat de problemele economice în legătură cu Basarabia și Bucovina, de regimul aprovizionărilor, de regimul inventarierii bunurilor și de organizarea financiară și economică a acestor provincii, luând toate măsurile pentru a asigura o activare a vieții economice din teritoriile desrobite.

D. ministru al finanțelor a expus situația bugetului Statului și a încasărilor, arătând marile excedente bugetare realizate la încasările din ultima lună, precum și situația circulației fiduciare.

Consiliul a discutat și stabilit normele planului financiar și economic care se va întocmi.

D. ministru al agriculturii a expus situația agricolă.

D. general Antonescu a dat norme și îndrumări în legătură cu activitatea economică și financiară, ținând seama de programul pe care guvernul trebue să-l realizeze în folosul țărănimii pentru stabilizarea prețurilor.

Ca să-și poată continua înaintarea victorioasă, soldații germani repară drumurile stricate de bolșevici în retragere

Minciuni sovietice

Un an de zile, cât a apăsat vrăjmășia bolșevică sufletul moldovan din Basarabia, sovietele s'au străduit s'anunțe lumii întregi raiul de binefaceri deschis în ținutul de peste Prut.

Noi știam, amănunțit, ce viață se toarce dincolo, dar o anumită socotință ne oprea a desvălui adevărul. Și-am tăcut, așteptând ziua cea mare, în care credeam și care a venit să ridice crucea dreptății, biruitoare.

Și-acum, când a început răfuiala cea din urmă, sovietele continuă a deslănțui minciunile crezând că mai pot înșela lumea. O propagandă urzită din neadevăruri, îndreptată împotriva României, urmărind să înșele poporul nostru și crezând c'ar putea trage foloase din înșelătorii și făgădueli.

Comuniștii au împrăștiat ziare și manifeste în cari minciuna cea mai fără margini se'mpletește cu nerușinarea. Așa, am citit într'un manifest: „Armata roșie e prietenul vostru", adică păgânii cari ne-au furat pământul, cari ne-au jefuit gospodăriile, cari ne-au pângărit bisericile, sunt prietenii noștri. Veneticii cari au năvălit să ne stăpânească ogoarele, să ne răpească feciorii, să ducă în pustietățile Rusiei frații noștri, să râvnească la sufletul românesc, se arată, prin manifestele ce le răspândesc, drept prieteni ai noștri!... Neamul nostru n'a fost nici când asupritor. Cea mai largă îngăduință ne-a condus și cea mai mare prietenie am arătat-o tuturor străinilor oploșiți în țara noastră. Dar, să fim prieteni cu tâlharii cari vin, pe ascunse, să ne jefuiască glia, asta numai bolșevicii o pot crede.

Intr'un alt manifest ce mi-a căzut în mână, bolșevicii au nerușinarea să scrie: „Ajutând armata roșie, apărați libertatea și independența țării voastre". Această afirmare nu numai că nu poate fi crezută, dar o socotim ca o prostie și nesocotință comunistă. Noi, românii, s'ajutăm armata roșie? Noi, cari știm că în cursul vremii moscalii au fost cei mai periculoși dușmani ai noștri, să-i ajutăm astăzi? Astăzi, când abia s'a'mplinit anul decând ne-au răpit scumpul pământ al Basarabiei? Cum, libertatea și independența țării noastre atârnă de bunăvoința bolșevică? Ce fel de libertate ne garantează comuniștii cari ne-au luat, anul trecut, Basarabia și râvniau să ne ie și Moldova? A fost vreodată Bucovina sub stăpânirea rusească? De ce ne-a luat jumătate din ea? De ce ne-a ciuntit partea de sus a județului Dorohoi, dacă astăzi ni vorbesc de „apărarea libertății noastre?"

Că bolșevicii sunt fără Dumnezeu, o știam. Că sunt împotriva familiei, în contra proprietății, împotriva bunei orânduiri gospodărești, știam. Dar acum, după arătările din manifestele lor, am înțeles că sunt și fără socotință, adică, pe românește, că sunt proști.

Așa-i socotim cu toții. Ziarele și manifestele lor dovedesc îndeajuns pe omul mincinos.

Oricâte încercări ar face, oricâtă risipă de hârtie tipărită ar cheltui, n'are să ne convingă că armata roșie e prietena României. Noi pentru o asemenea armată ne-am arătat dragostea: Am gonit-o pentru totdeauna de pe meleagurile noastre românești.

D. Iov

ARMATA SOVIETICĂ A PIERDUT PÂNĂ ACUM PESTE UN MILION SOLDAȚI

BERLIN, 1 (Rador). — Presa germană de Vineri dimineață se întreabă în ce constă ajutorul pe care Anglia a anunțat cu atâta zgomot că este decisă să îl dea aliatului său sovietic, acum când se împlinesc șase săptămâni dela începerea campaniei din răsărit.

Ziarele constată că, pe de o parte, ofensiva engleză s'a mărginit numai la vorbe, celelalte ofensive „de diversiune" dând greș.

VOELKISCHER BEOBACHTER, într'un articol intitulat „Singurul ajutor dat bolșevicilor de Churchill", declară pe ton ironic următoarele: Suntem convinși că diriguitorii Kremlinului se vor consola, atunci când află știri rele de pe front, că arhiepiscopul de Canterbury și lordul Halifax se roagă pentru ei în catedralele Sf. Paul și Sf. Patrik. Suntem convinși că ei vor căpăta curaj citind în presa engleză și nord-americană că trupele germane au pierderi, deși adevărul este că armata sovietică a pierdut până acum peste un milion de oameni și că trupele germane au ocupat, numai în câteva săptămâni, un teritoriu mai mare decât acela al vechiului Reich, Sovietele pierzând aproape zeci de mii de care de luptă și avioane.

Este de astfel straniu că ministrul britanic al informațiilor poate să inventeze adevărate povești cu privire la mersul operațiilor depe frontul oriental".

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG declară că nimeni, chiar englezii, nu mai au speranțe într'o ofensivă britanică. De aceea, se recurge la bluff și minciuni. Englezii încearcă să-și facă curaj. Se pun la cale tot felul campanii cu privire la situația din Germania.

Dimpotrivă, termină ziarul, se apropie ceasul când Anglia va trebui să înțeleagă că se așteaptă sfârșitul războiului și deci victoria germană.

GROAZNICE DESCOPERIRI IN INCHISOAREA SMOLENSK

Ofițeri, medici și soldați ruși aruncați de comisari într'o groapă

BERLIN, 1 (Rador). — Cu ocazia ocupării orașului Smolensk s'a făcut o groaznică descoperire în închisoarea acestui oraș, anunță agenția DNB după o informație primită.

In curtea închisorii s'a găsit o groapă comună lungă de 16 m., largă de 2 metri și jumătate și adâncă de 3 metri. In ea se găseau cadavrele unui număr de 114 persoane civile și soldați sovietici.

Medicul șef al districtului, care a fost făcut prizonier de germani și care se afla deasemeni închis la Smolensk, a declarat că victimele sunt în majoritate medici, ofițeri și soldați din regiunea militară Smolensk. Ei au fost asasinați deoarece au fost denunțați de camarazii lor că nu au executat ordinele primite, anume de a distruge materialul de război.

Declarațiile medicului șef sunt confirmate de faptul că victimele au capul spart și de descoperirea unui ciocan de peste 3 kilograme greutate, cu care ele au fost executate.

CULTURA POPORULUI

RĂBOJUL CĂMINELOR CULTURALE

DESCHIZĂTORI DE PÂRTII...

Țăranii Moldoveni din Basarabia deși au plecat mai târziu decât ceilalți țărani Români ai tuturor provinciilor neamului nostru, pe drumul unei trăiri libere, au reușit totuș ca în unele privințe să fie deschizători de pârtii.

Fără îndemnul nimănui din afara lumei satelor, Moldovenii din Basarabia de îndată ce și-au dat seama că prin Cămin Cultural își pot vedea de propriile lor interese și că sunt în stare să-și ajute singuri în desule împrejurări în fața cărora altădată stăteau fără putere și fără inițiativă, au început să privească altfel viața și au intrat în luptă cu ea.

In răbojul trecut am arătat că Sfatul Căminului Cultural din Cușmirea-Soroca încă din anul 1934 luase măsuri să ajute pe tineri cari urmau să plece la încorporare în armată. Rămăsese celor din sate, încă de pe vremea stăpânirei străine, teama de orașe și de încorporarea la armată. Puțini erau acei cari se duceau până la orașele mai mari, iar luarea la armată era considerată ca o mare pacoste. Tinerii recruți Moldoveni aveau mult de suferit de la gradații armatei rusești și nici ca soldați vechi nu le mergea mai bine. Starea aceasta sufletească moștenită din trecut se prelingea și după anul Unirii. Aceasta a determinat pe conducătorii Căminului de mai sus să adune săptămânal tineretul dela 18 ani în sus spre a-l deprinde cu ceeace făcea zilele amare răgulilor proaspete. Acei conducători de Cămin Cultural basarabean, au format pe cei întâi premilitari români. Exemplul dela Cușmirea a fost găsit bun de conducătorii altor Cămine și l-au urmat; apoi tinerii din alte sate au cerut și ei să fie învățați și bucurați ca și cei din alte sate. Când s'a părut conducătorilor Regionalei Căminurilor Culturale din Basarabia că tendința aceasta are o oarecare consistență, au rugat pe d. General Bădulescu dela ONEF să vie la Chișinău să se informeze și să dea îndrumări.

Și d. General Bădulescu a binevoit să vie.

Altă pârtie. — Conducătorii Căminului Cultural din Satul Vadu Coi din ținutul Soroca depe chiar malul frumosului fluviu de hotar, Nistru, înțelegând că tot binele pe care îl are de făcut și îl poate face un Cămin pentru satul și obștea de oameni pentru cari a fost înființat, nu se poate realiza fără o bună organizare a Căminului și a satului, au stat la sfat, s'au chibzuit și au hotărît în August 1934 după cum urmează:

Sfatul ca să poată lua hotărîri în cunoștință de cauză trebue să fie informat de îndată de tot ce este rău, de tot ce este bun, de tot ce lipsește sau de tot ce prisosește în fiecare parte a satului. Apoi pentru ca tot ceeace hotărăște Sfatul, găsind că este folositor să fie realizat, trebue ca fiecare gospodar să afle lămurit, pe înțelesul lui, ce ar avea de făcut. Insfârșit Sfatul trebuia să fie informat dacă cele hotărîte s'au executat, sau în ce măsură s'a executat.

Toate acestea se puteau îndeplini numai dacă se împărțea satul în sectoare și sectoarele în grupe de gospodării, având sectoarele câte un membru din Sfat ca supraveghetor și fiecare grup de gospodării câte un om de legătură, între supraveghetori și grup.

Prin definiție, în Sfatul unui Cămin Cultural nu intră decât oamenii cei mai cinstiți, mai capabili de jertfire și mai iubitori de aproapele, — astfel că sistemul atât de simplu al organizării de mai sus, trebuia să dea rezultate bune fiindcă avea supraveghetori bine calificați și oameni de legătură dintre cei mai buni gospodari.

Sistemul acesta a fost însușit de Regionala din Basarabia și mai târziu de întreaga Fundație, astfel că astăzi toate cele 3.500, iar dela alipirea Bucovinei de Nord și Basarabiei, cele 4500 sate sau comune din țară care au Cămine Culturale au, aproape toată organizarea de mai sus. De aceea ofensivele sanitare ale Ministerului Sănătății au deplin succes în satele cu Cămin Cultural. De aceia ajutorul familiilor concentraților eri, și al familiilor mobilizaților astăzi, dă roade foarte bune. De aceia orice măsuri de interes obștesc la Căminul Cultural se poate duce la bun sfârșit în tot satul, repede și egal. De asemeni orice boală, accident, lipsă, este ivită într'o parte a satului, este aflată curând de supraveghetor și, de este nevoie, prin el, de întregul Sfat al Căminului.

Rezultatele sunt bune.

Ion Dârzu

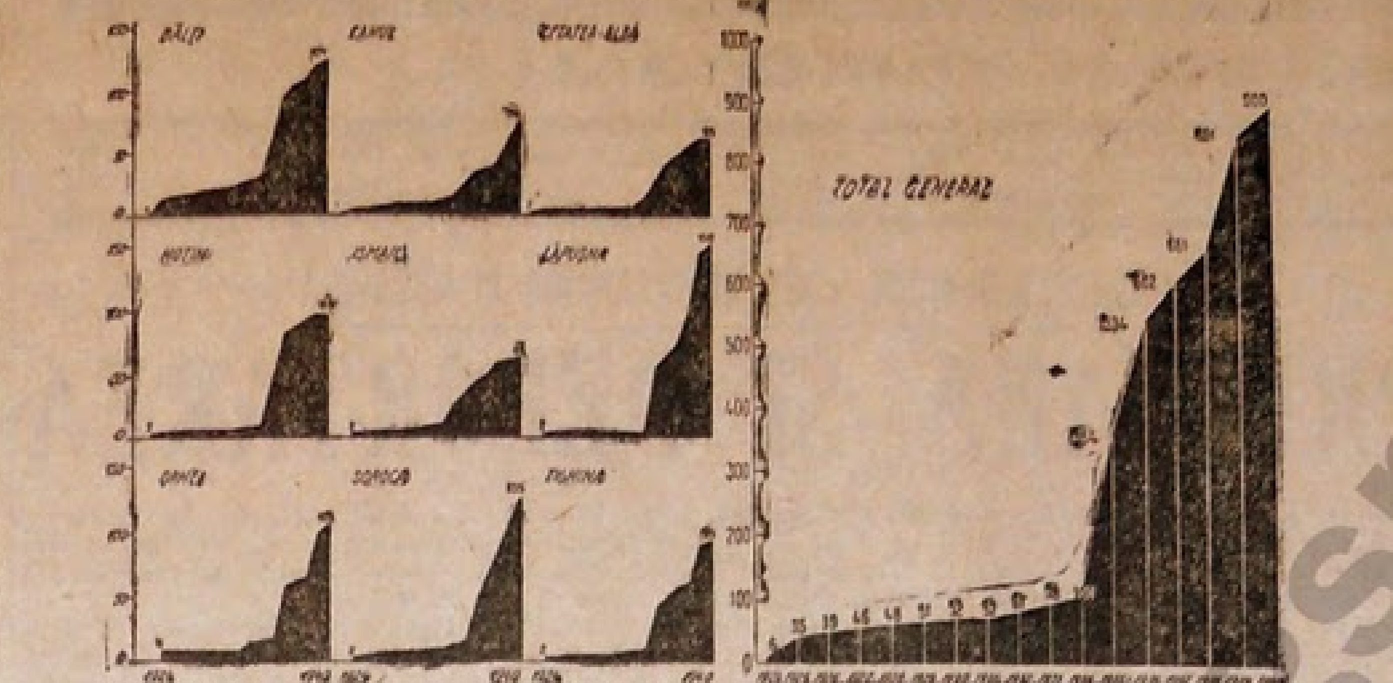
Căminul Cultural are rostul de a aduna laolaltă întreaga obștie a sătenilor, pentruca satul prin Căminul său Cultural, să se trezească din starea de lâncezeală în care se află și toți sătenii să se înscrie în rândul muncitorilor pe tărâmul propriei lor ridicări culturale. (Indrumătorul muncii culturale la sate).

Satul Cubolta-Bălți: Echipierii studenți, în slujba ridicării satului

Organizarea culturală a satelor basarabene

CREȘTEREA CĂMINELOR CULTURALE ÎN BASARABIA ÎN PERIOADA 1924-1940

Alături de marea bucurie ce ne-a pricinuit revenirea la sânul Patriei-Mume a mult iubitei noastre Basarabia, o durere mare ne apasă sufletele, când aflăm în ce îngrozitoare stare au rămas satele basarabene de pe urma nimicirii sălbaticilor cutropitori.

Tot ceeace o minte diabolică poate născoci mai grozav a fost pus în aplicare de către antichriștii fără asemuire în istoria lumii.

Și astfel... au distrus așezări omenești, instituții de cultură și au semănat în sufletele pașnicilor cetățeni desnădejdi și dureri cumplite.

Ne gândim la viața liniștită, cu un an în urmă, din satele Basarabiei.

Oameni tăcuți, oameni ai faptelor poate ca în nicio altă provincie a țării, porniseră din răsputeri, o muncă de ridicare a vieții satelor lor.

Pe lângă școli și biserici, au luat ființă sute de Cămine culturale, pildă grăitoare de înfrățire activă în muncă din parea tuturor sătenilor și intelectualilor din sate, pentru propria lor ridicare culturală.

Și prin ele, viața satelor a cunoscut înfăptuiri durabile în toate sectoarele de muncă: organizarea economică a satelor, ridicarea religioasă, morală și artistică, răspândirea cunoștințelor folositoare prin cursuri și școli țărănești, organizarea bibliotecilor sătești, etc.

„Prin căminul nostru cultural săvârșim lucruri mărețe. Am clădit lăcașul de lumină, am înființat farmacia, biblioteca e bogată și mult citită iar sătenii se întrec în inițiative de tot felul pentru ridicarea satului. Gospodăriile sunt mai curate și mai frumoase în urma învățămintelor culese dela cursul țărănesc.

„Ne așteaptă vremuri din ce în ce mai bune. Prin Căminul nostru cultural, vom creia un sat nou, cu oameni noui: mai buni mai drepți și mai harnici"!

(Căminul Cultural din satul General Averescu-Ismail).

In dorința de a trăi o viață mai îmbelșugată, mai bună și mai frumoasă își găsește justificare înființarea celor 900 de cămine culturale sătești, orășenești și județene pe tot întinsul Basarabiei.

Fundația Culturală „Regele Mihai I", a avut acolo cea mai puternică și mai activă regională, cu sediul la Chișinău.

Câteva cifre sunt edificatoare. In clipa cedării în Bălți lucrau 65 cămine, în Cahul 67, în C. Albă 68, Ismail 65, Lăpușna 150, Orhei 106, Hotin 88, Soroca 134, Tighina 95.

Străduințele devotate și convinse ale colaboratorilor Fundației din Basarabia au fost date drept exemplu pe întreaga țară, cu ocazia congreselor anuale ale Căminelor culturale.

Astăzi... Basarabia plânge pe mormintele celor mulți dispăruți de urgia Satanei și pe mormanele de ruine ce-au rămas.

Refacerea totală a satelor basarabene e muncă de durată, e acțiune de mari proporții.

Odată cu reconstrucția satelor din zid și cărămidă va trebui să se înceapă o acțiune de refacere spirituală. Cu bani și materiale se refac temelii de piatră cu suflete de apostoli, se întăresc credința și viața spirituală, se tămăduesc rănile sufletești.

Și pe lângă sacrificiile mari de ordin material pe care le va face Statul pentru reconstrucția satelor, contribuția obștească de muncă a sătenilor va trebui să-i ușureze eforturile.

Țăranii basarabeni sunt oameni ai faptelor și nu ai vorbelor. Timp de peste 20 de ani ne-au arătat-o cu prisosință.

Iar munca voluntară în cadrul căminelor culturale e mărturia evidentă a posibilităților lor de energii creiatoare în plin marș spre reconstrucția nouilor așezări basarabene.

Colaboratorii de eri ai Fundației acum mai mult ca oricând răspund: Prezent la datorie!

Ion Berca

Sate și echipe

CĂTRE BASARABIA

In fața vremurilor frământate — și de bine și de rău — tineretul României se frământă veșnic împreună cu ele. Tineretul cărturar din Țara asta simte cel mai adânc durerea și bucuria gliei desrobite. De ea nimic nu va putea să ne despartă și cu emoția gândului curat de a revedea pământul Basarabiei și al Bucovinei liberate, rechemăm amintirile anilor care au rămas în urmă, ca niște îndemnuri pe drumul ce ni se deschide înainte. Citim și recitim Curierul Echipelor Studențești. Desprindem din el tot ce este muncă jertfelnică și ne întărim sufletele întru crezul faptei constructive. Sorbim din aceste pagini cuvinte de vrajă și mărturisiri de credință ale camarazilor noștri, care ne spun:

„Suntem de aici înainte legați cu blestem, frați de cruce, noi cărturarii echipelor, cu sătenii alături de care am trăit! Vom merge așadar mai departe pe drumul nostru, spre ridicarea satului. E drumul întemeiat pe un adevăr românesc: **satul;** o virtute ce nu poate greși niciodată: **munca.** Nu-l vom uita, nu-l vom trăda. Ci satul ne va urmări mereu cu amintirea lui, chemându-ne! Suntem și vom rămâne **„voluntarii permanenți ai României noui prin ridicarea satelor".**

Sunt mulți echipieri necunoscuți marelui public, dar așa de vii în sufletele sătenilor, în uriașa și tăcuta lume a satelor, tineri care au umblat nopți întregi pe drumuri basarabene ca să aducă o mașină de treerat, echipierii care timp de trei luni de zile, fără răgaz, au vindecat vitele țăranilor în ținutul Năsăudului, doctori — băieți și fete — abia ieșiți depe băncile școlii, dar vestiți în șapte sate pentru priceperea și mai ales pentru sufletul lor bun. La Rudăria în Banat, la Cuhurești în Soroca, în Maramureș la Cuhea, la Drăgușeni în Baia, la Runcu în Gorj, la Cornova în Orhei, la Vidra în Țara Moților, la Olănești în Ismail, sus în Hotin la Vancicăuți, la Clopotiva în Hațeg, în Bucovina la Sadova, la Delacheu, Corcmaz în Basarabia sau la Drăguș în Țara Oltului, dintr'un capăt al altul al Țării, sub vraja negrăită a muncii celor tineri, se stinge bar se carăpiatră, se taie brazii din păduri, se zăgăzuiesc ape, se îndreaptă garduri și în cântece vesele de veselie se ridică mgret înspre cer: Czminul Cultural.

Dar a fost de prea scurtă durată! In timp ce în lumea largă tineretul neamurilor făurea destine și tăia drum nou în istorie, mai vrednic decât oricare alt tineret din lume, tineretul nostru studențesc își purta în tăcere și în singurătate tristețea celui căruia nu i se îngăduie munca, în loc să fie lăsat să afirme vrednicia neasemuită a unui Neam viteaz și harnic. Aruncată încăodată în bătaia întrebărilor și a nedumeririlor, studențimea română s'a îndârjit mai mult să creadă în învierea Neamului său și să asculte glasul acestuia: **nu părăsiți satele!** Astăzi, dupăce lacrămi grele și jertfe neprecupețite ne-au adus câteva clipe de bucurie, în revărsatul unor ori noui, tineretul — gata pentru echipe — privește cu neastâmpăr către Bucovina, către Basarabia... Un glas duios de doină s'a strecurat de acolo, să cheme tineretul, ca pe un vechi și devotat prieten!

Tita Drăniceanu

Țăranul e Țara

(Urmare din pagina I-a)

Să ne amintim de făgăduelile interminabile pe care le făceau partidele politice țărănimii. Fiecare demagog se simțea obligat să promită țăranului lucruri pe cât de irealizabile pe atât de nesincere. Și în vreme ce în litera seacă a tuturor programelor și manifestelor, țăranul era glorificat până la refuz, viața sa gemea sub povara aceloraș greutăți și suferințe. Aproape nimeni nu s'a dus la el mânat de calda iubire părintească, să nu-l mintă ci să-i vorbească din inimă fără gânduri piezișe.

Generalul n'a promis țărănimii nimic, dar a făcut și va face pentru ea totul. Generalul se duce la vatra credincioasă și săracă a țăranului nu pentru a culege mincinoasele voturi de odinioară ci pur și simplu pentru a oferi alinare durerilor și a înlătura lipsurile. Nu se duce să ceară **CI SĂ SE DĂRUIASCĂ.** Iată deosebirea esențială dintre ziua de azi și ziua de ieri.

Să urmăm cu încredere arzătoare porunca izbăvitoare a Conducătorului. Să luptăm până la ultima rezervă a energiei noastre pentru realizarea unei Românii în care țărănimea să se bucure de drepturile pe care le merită. Să nu uităm nici o clipă adevărul suprem: Țăranul e Țara. Răscumpărând astfel greșelile trecutului, punem temelii nepieritoare viitorului românesc.

B.

Prigoana și deportarea

(Urmare din pagina I-a)

de desrobire, țăranii din mai multe sate din Bucovina au pornit în grupuri compacte spre frontieră și a încercat să forțeze trecerea, însă au fost răpuși de mitralierele armatei roșii.

Cel mai compact lot de Români a fost ridicat și deportat între 8 și 20 Iunie a. c. In această perioadă, Rușii au pus pe listele de arestări în Bucovina circa 24.000, iar în Basarabia circa 60.000 Români. Aceste liste nu s'au efectuat în întregime, deoarece mulți din cei sortiți deportării au prins de veste și s'au ascuns. Am stat cu câțiva din cei puși pe liste. Aproape o lună și jumătate au stat ascunși prin păduri, pe câmp, prin pivnițe și prin grote, fiind neîncetat căutați și fugăriți de agenții de poliție și de soldații ruși. Norocul celor mai mulți a fost, după cum relatau, că agenții care îi urmăreau erau veniți de curând în regiune și ca atare nu cunoșteau locurile și nici nu puteau să identifice persoanele căutate. Cu toate acestea, Rușii au reușit să aresteze cam jumătate din Românii înscriși pe listele lor.

Trebue să-i considerăm tot ca deportați, căci s'a făcut contra voinței lor, și pe tinerii bucovineni și basarabeni din cele 11 contingente care au fost strânse și transportate în interiorul Rusiei pentru a fi înrolați în armată sau în detașamente de lucru. Această încorporare s'a făcut din timp și a fost mai bine organizată, încât nu i s'au putut sustrage decât un procent de circa 25%. Sub această formă au fost ridicați din Bucovina și Basarabia aproape 150.000 tineri.

Unde se află acești Români ridicați sub diverse forme din Bucovina și Basarabia? Cei ce au fost de față, copii care au asistat la arestarea părinților, mame care au asistat la ridicarea feciorilor, nu știu nimic de soarta celor plecați. Toți îți spun la fel: au venit agenții, i-au ridicat și i-au dus, de atunci nu se mai știe nimic, nu știe nimeni unde au fost transportați și nici dacă mai trăesc, căci până acum niciunul din ei nu s'a mai înapoiat.

Acțiunea sovietică de curățire morală, politică și economică a populației din Bucovina și Basarabia, cu intenția de a introna regimul comunist, a îndepărtat de la căminele lor peste 200.000 Români tineri, a căror dispariție n'a creiat numai o durere adâncă în sufletele celor de acolo, dar și un gol imens în populație și economia celor două provincii desrobite.

Fapta cea nouă pe care un Cămin Cultural o aduce cu sine într'un sat, stă în acela că programul de lucru al căminului privește viața întreagă a satului sub toate înfățișările ei. Căminul cultural permite deci o coordonare a tuturor acțiunilor de bine dintr'un sat, fie că, ele pornesc din inițiative individuale, din întovărășiri de oameni, sau vin din partea autorităților.

Căminul Cultural înseamnă deci ridicarea stării sănătății și a minții tuturor sătenilor, prin însăși sârguința lor. — (Indrumătorul muncii cultural la sate).

Căminul cultural „Răsăritul", comuna Lozova, județul Lăpușna

UN ISTORIC AL MUNCII CULTURALE IN BASARABIA

Munca pentru trezirea conștiinței românești în Basarabia și menținerea ei la nivelul celei din Ardeal și Bucovina, a început încă înainte de Unire. E drept că munca a fost neînchipuit de grea sub vitrega stăpânire țaristă care nu urmărea altceva decât destrămarea conștiinței românești și rusificarea în toate domeniile. De aceea nicio instituție de cultură și de vieață națională n'a fost cu putință să i-a ființă în Basarabia, cum a fost cu putință în celelalte provincii aflate sub dominație străină.

Singurele publicații care abia mai pâlpâiau sub presiunea atâtor opreliști, erau „Luminătorul" și „Cuvânt Moldovenesc". Puținele încercări de a înființa la Chișinău o „Societate Culturală moldovenească" (1905) și gazetă „Basarabia" (1906), precum și înjghebarea unui partid național asemănător celor din alte provincii robite, au rămas fără rezultat. Sistemul politic rusesc, ca și lipsa de inițiativă a celor bine intenționați, le-au ținut mai mult în domeniul teoretic.

Abia cu isbucnirea revoluției rusești, în 1917, o puternică conștiință națională se trezește în Basarabia. Se înființează un „Partid național moldovenesc"; apar tipografii, gazete, școli populare în limba națională, etc. La stimularea lor iau parte și intelectualii din celelalte provincii. Se înfiripă o puternică mișcare de trezire și educare a conștiinței naționae românești, atât de mult oprimată sub regimul rusesc.

In iarna anului 1918, se adunaseră la Iași un număr de scriitori, profesori și învățători, chemați să primească investitura de propagandiști culturali în Basarabia. Guvernul voia prin aceasta să i-a contact cu massele populare basarabene, pentru a le cerceta nevoile. Se formează o echipă culturală.

La Chișinău, echipa întâlnește vechi cunoștințe din mișcarea culturală basarabeană:

Reînvia **Neamul Șoimăreștilor.**

Se organizează cursuri pentru adulți la sate, șezători.

Apar: o istorie a Românilor, o carte de rugăciuni, poveștile lui Creangă, cântece populare, calendare, antologii, etc. Toate cu prețiosul concurs al prozatorului M. Sadoveanu.

Cu mare greutate reușesc să ia ființă câteva societăți: **Liga Culturală, Casele Naționale, Fundația Culturală Regală Regele Mihai I.**

Puținele cămine culturale înființate de Fundația Regele Mihai I, pe ici pe colo, luptă din greu cu indiferentismul local. Nicio mișcare de înviorare, nicio inițiativă de a duce mai departe lupta începută pentru menținerea nestinsă a făcliei naționale, nu se vede. Intelectualii basarabeni sunt fie înlăturați, fie atrași în partidele politice.

Ajung cu încetul să se certe între ei, să se dușmănească, fiindcă trebuiau să susțină ideologiile politice din partidele respective.

In 1925, puținii intelectuali basarabeni care văd primejdia, fac apel la „Astra" transilvană pentru a le veni în ajutor.

„Astra" avea un trecut glorios și era singura care ar fi putut face ceva pentru Basarabia.

Din îndemnul marelui luptător naționalist Octavian Goga, este trimis la Chișinău d. prof. Onisifor Ghibu, pentru a încerca să dirijeze o activitate națională în spiritul „Astrei".

Se înființează un comitet al Astrei Basarabene și ia ființă ziarul **„România Nouă".**

Astra Basarabeană, cu totul independentă de **Astra Transilvană,** reușește să ducă în sate o acțiune sănătoasă, răspândind gazeta săptămânală „Cuvânt Moldovenesc".

In 1927 prof. Onisifor Ghibu părăsește Chișinăul, lăsând timpului organizarea propriu zisă a ASTREI **„care o va rezolvi mai bine, decât stăruințe anume".**

Este adevărat că **Astra Basarabeană** ca și ziarele **România Nouă** și **Cuvânt Moldovenesc** au avut un puternic răsunet în conștiințele basarabene.

In cadrul Fundației Culturale Regale Regele Mihai I, a cărei doctrină pătrunsese în Basarabia, încep să se răspândească prin sate, căminele culturale. Inițiativa nu este sprijinită de nimeni din afară. Ea se hrănește cu sevă proprie. Singurul care se interesează de cele 50 cămine culturale răspândite pe tot cuprinsul Basarabiei, este regretatul ziarist de origină macedoneană. **N. Furcă,** om modest și înțelegător, un adevărat apostol al românismului, care cu o muncă fără pregel, plin de căldură sufletească și posedând în cel mai înalt grad simpatia acțiunii, a semănat pe oriunde a trecut: gândire, simțire, acțiune. Dela 1927 până la 1931, el singur, fără niciun sprijin de nicăeri, ca și un alt intelectual ardelean, dr. **F. Popu,** continuă totuși cu o răbdare și un spirit de abnegație admirabile, să ducă la izbândă o acțiune așa de grea.

In 1931, N. Furcă văzând că singur nu mai poate duce sarcina celor 50 cămine culturale basarabene de care nu se interesa nimeni, începe să facă apel la intelectualii din Chișinău. Apelul său este auzit. Intelectualii din Chișinău, în mare parte oameni din Vechiul Regat sau din Ardeal, încep să se intereseze de acțiunea căminelor culturale.

La 24 Aprilie 1932 apare în ziarul **Cuvânt Moldovenesc** primul **Răboj** al căminelor culturale, scris de Ion Dârzu, care nu e altcineva decât procurorul general de Curte de Apel, Eugen Ionescu-Darzeu. Număr de număr, **răbojul** dă la iveală noui inițiative, noui cămine culturale înființate pe pământul Basarabiei. Evidența lor este ținută cu o admirabilă răbdare.

In **Cuvânt Moldovenesc** dela 1 Decembrie 1932, zi care este sărbătoarea Astrei, apare în **Popas sărbătoresc** semnat de d. Darzeu, în care se arată că din 60 cămine câte avea Astra Basarabiei, după 8 luni, numărul lor a crescut la 200. Fundația Culturală Regală Regele Mihai I începe să se intereseze de activitatea căminelor basarabene.

In anul 1933, numărul Căminelor basarabene ajunge la 386, fiind împărțite astfel: 88 în Lăpușna, 31 în Hotin, 89 în Orhei, 39 în Soroca, 61 în Tighina, 45 în Cetatea Albă, 25 în Bălți, 22 în Cahul și 18 în Ismail.

Acțiunea tot mai intensă a conducătorilor, ca și numărul crescând al Căminelor, începe să depășească puterile de muncă ale celor care le dirijau. Se cere concursul Fundației.

In clipa răpirii, Basarabia număra 9 cămine culturale județene, 9 cămine culturale orășenești și cca 900 cămine sătești, plasându-se în rândul al treilea pe țară. Activitatea lor a fost una dintre cele mai rodnice.

B. Iordau

ARMATELE LUI SATAN

JIDANII, FRANCMASONII ȘI COMUNIȘTII

-- CONSPIRAȚIA DIABOLICĂ JIDOVEASCĂ IMPOTRIVA CIVILIZAȚIEI CREȘTINE --

ADEVĂRURI SCOASE LA LUMINĂ DE EXPOZIȚIA ANTI-MASONICĂ

Cu multe sute de ani în urmă, jidanii au început să alunge din sufletul omului credința, surpând astfel încet dar încontinuu creștinismul, cu tablele lui de valori eterne și sublime. Au falsificat istoria. Au înlăturat omul, înlocuindu-l cu animalul-om. Au înscăunat domnia mișelniciei, a crimei și a asasinatului; a distrugerii de credință și biserică; a despuerii de proprietate.

Masacrele comise de către hoardele bolșevice în retragere, arată o dată mai mult, la ce se poate ajunge într'o țară în care instrumentul politic obișnuit este crima. Dealtfel întreaga guvernare comunistă este presărată cu cadavre și stropită cu sânge. Rând pe rând conducătorii comuniști au fost împușcați din ordinul dat din umbră de către Koganovici, jidanul care conducea destinele împărăției dictatorului roșu.

Când postul de radio Moscova a anunțat îndemnul la distrugeri al lui Stalin, întreaga lume civilizată a rămas uluită. Cei cari cunosc însă cariera băutorului de sânge, ajuns dictator printr'un lung șir de asasinate și masacre, n'au fost surprinși. Ei știau că ordinul vine de departe, din hrubele masonice ale Londrei, unde conducătorii Marei Loji a Angliei, hotărâse să incendieze pentru a treia oară, Europa de răsărit.

Ce este Francmasoneria

Jidanii pentru atingerea scopului propus de a distruge creștinismul, aveau nevoie de-o organizație puternică care să aibă legături în lumea întreagă. Astfel a luat ființă asociația secretă denumită Francmasonerie. Aici în aceste hrube unde oficiau Fiii lui Israel, s'a țesut un savant păienjeniș international de subjugare. De pretutindeni se urzeau firele. Dar nu alandala. Ele urmau o cale unică, bine plănuită, alcătuind împreună vălul gros sub care zeci de națiuni, cu sute de milioane de oameni — ținuți într'un fel de sclavie modernă, diferită numai ca formă de sclavia de demult — munceau pentru respectivele clanuri de profitori și francmasoni, răspândiți pe întregul cuprins al pământului.

Minciuna, lingușirea, banul și crima sunt armele ce le întrebuințau foarte des.

Francmasonul Voltaire (un scriitor francez de demult) scrie altui francmason, următoarele: „trebue să mințim ca un deavol... nu timid, nu pentru un timp... ci cu îndrăsneală și în totdeauna".

Dealtfel, chiar numele francmason constitue două minciuni, pentrucă un francmason nu lucrează în văzul public și nu zidește, ci distruge. Francmasoneria este secretă deci înseamnă că ascunde ceva care nu poate fi arătat la lumina zilei. Intr'o revistă a lor, citim: „durata existenței noastre depinde de păstrarea riguroasă a secretelor noastre".

Păstrarea secretelor ei le justifică motivând că și în creștinism sunt mistere, taine. Această afirmatie este de rea credință. Celui mai timid creștin i se administrează sfintele taine.

Caracterul jidănesc și anti-creștinesc al francmasoneriei îl putem constata chiar din emblemă, care este simbolizată printr'un triunghiu răsturnat, încrucișat de un compas, ori această emblemă o vedem pe toate sinagogile jidanilor.

Punându-se întrebarea de ce s'a ales acest triunghiu, care cu vârful în sus simbolizează în bisericile creștine Sfânta Treime, un scriitor francez definește acest fapt astfel: „un demon răsturnând triunghiul ce reprezintă Sfânta Treime, și ținându-l în sens invers, explică acest fapt zicând: vreau să mă definesc pe mine însumi și o fac prin acest simbol, căci eu sunt Dumnezeu deandoaselea".

Scopul principal al Francmasoneriei

Am arătat ce este Francmasoneria. Definim că scopul ei principal este distrugerea creștinismului. Templul lui Solomon ar urma să-i reia locul. Aceasta ar însemna dominația jidanilor peste toate popoarele din lume. Spre documentare, vom cita din foaia „Comunistul" din luna Aprilie 1919, unde jidanul Cahan scrie:

„Simbolul evreimii care de secole luptă contra capitalismului creștin, a devenit astăzi simbolul proletariatului rusesc, simbol care poate fi văzut chiar în adaptarea stelei roșii în cinci colțuri, care mai înainte după cum e bine cunoscut, era simbolul sionismului și iudaismului. Prin acest semn se obține victoria. Prin acest semn se obține moartea burgheziei creștine".

Deasemeni, jidanul Cahan dă indicațiile următoare în ce privește emblema cu cinci colțuri: „simbolul iudaismului a devenit simbolul proletariatului rusesc".

Se știe că steaua lui David, emblema jidovească națională este formată din două triunghiuri suprapuse, unul cu baza în jos, celălalt cu baza în sus. Colțurile simbolizează: finanța jidovească internațională, drepturile jidanilor din întreaga lume, Palestina și proletarianismul. Colțul care lipsește va fi regele jidanilor.

Scoțând linia de bază stelei ebraice, vom rămânea cu un triunghiu ce se apropie cu emblema masonică.

Casa dela șosea unde se află expoziția

Am explicat semnificația emblemei masonice spre a dovedi identitatea între evrei, francmasoni și comuniști, această diabolică conspirație jidovească împotriva civilizației creștine. Redăm jurământul care se cere la admiterea în gradul de ucenic:

„Jur înaintea Arhitectului Suprem al tuturor Lumilor, de a nu desvălui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele doctrinale și uzurile francmasoneriei și de a păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit și jur de a nu trăda nimic nici prin condei, nici prin semne, nici prin gesturi, de a nu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se imprime ceva, de a nu publica vreodată ceva ce mi s'a încredințat până în acest moment și ceeace mi se va încredința în viitor. Mă oblig, să mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc jurământul:

„Să mi se ardă buzele cu un fier roșu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat, în lojă în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate, spre a servi de batjocură a infidelității mele și drept spaimă pentru alții, în urmă, să fiu ars, iar cenușa să fie aruncată în vânt, spre a nu mai rămâne nici o urmă despre amintirile trădării mele".

Am redat acest jurământ, spre a se vedea cât de îngrozitoare sunt sancțiunile, în cazul când un francmason desvălue ceva din secretele sectei. Menționăm faptul că atunci când un francmason de grad mare, posedă prea multe secrete ale sec-

tei, de teama unei eventuale trădări, „frații" îl suprimă.

Spre a-și putea întrebuința cât mai cu folos opera lor de anarhie și distrugere, au uzurpat formele: libertate, egalitate, fraternitate, care sunt postulate și realizări creștine, deformându-le.

Activitatea francmasoneriei la noi.-Influențele ei nefericite

In linii mari, am relevat ce este francmasoneria și ce scop urmărește. Vom arăta acum de când și în ce stadiu se află la noi în țară.

După cum se poate constata din unele date, o găsim înființată de un oarecare Cara, care a format prima lojă la Galați în anul 1734, împreună cu alți compatrioți ai lui. Acest Cara pleacă după aceea la Iași unde înființează a doua lojă. Pe amândouă le pune sub controlul Marelui Orient de Italia.

In anul 1857 a luat ființă la București, Loja denumită „Steaua Dunării". Toți membrii acestei Loji, au venit inițiați în tainele hrubelor masonice, dela Paris.

Deci, cu toate că francmasoneria urmărea însăși distrugerea Statului, la noi în țară a existat fără ca să se sesizeze cineva mult timp, adică până în anul 1941, când d-l General Antonescu, Conducătorul Statului, ordonă anchetarea și stabilirea listei oficiale a tuturor celor ce au luat parte sau au făcut parte din vre-o asociație cu scop masonic. Listele acestea ale membrilor Lojilor sunt surprinzătoare. Vom găsi în ele aproape toți foștii conducători ai țării noastre, toți foștii miniștrii, un număr însemnat de foști deputați și senatori, precum și reprezentanții marei finanțe, care au condus destinele României până în anul 1940. Dar, asupra acestui lucru vom reveni.

Ce este o lojă masonică

In lucrarea noastră am întrebuințat des cuvântul „Lojă". Dar nu am explicat ce este o „Lojă". Dăm aceste explicații acum. Lojă se numește camera unde se întâlnesc francmasonii. Pereții îi are tapetați cu negru. In mijloc un covor reprezintă altarul. Simbolizează reclădirea Templului, adică stăpânirea lumii de către Fiii lui Israel. Lângă covor pe planul al doilea se găsește un coșciug cu un schelet. Este mijlocul cel mai puternic întrebuințat în timpul inițierii. Reprezintă moartea ce-l așteaptă pe trădătorul secretului masonic. In jurul coșciugului sunt sfeșnice cu triunghiuri geometrice. Cele trei unghiuri înfățișează pe cei trei dușmani: Religia, Națiunea și Monarhia, împotriva cărora masoneria luptă neîncetat. Pe planul al treilea, avem un birou. Aici stă Venerabilul (Marele Maestru) cu fața mascată spre a nu fi cunoscut de gradele inferioare și cu decorațiile gradului 33. In mâna stângă are sceptrul cu steaua lui David, simbolul puterii iudeo-masonice. In mâna dreaptă sabia specială Conducătorului Lojei. Pe masă mai sunt trei cranii care se întrebuințează la inițierea gradului 30 (cu denumirea cavaleri Kados). Cel din stânga reprezintă craniul Papei Clement V, cel din dreapta al Regelui Filip cel Frumos, cei mai mari dușmani ai francmasonilor din timpurile de demult. Craniul din mijloc este al lui Jacques de Molay, mare Maestru mason ars pe rug în anul 1314. Craniul acesta este pus pe un loc ridicat, simbolizând supremația martirilor masoni și distrugerea creștinismului prin moartea capului Bisericii precum și a Regalității.

Pe un perete se află litera J (Ioachim) reprezintă Sudul. Pe celălalt perete litera B (Boaz) reprezintă Nordul. Amândouă simbolizează masoneria întregului Univers. In partea stângă a intrării găsim primul supraveghetor îmbrăcat în ținută de rigoare cu fața ascunsă sub o mască neagră. El este la ordinele Venerabililor, pe care le execută asupra Coloanei de Sud. Al doilea supraveghetor, execută aceleași ordine ale Venerabililor asupra Coloanei de Nord. Mai sunt pe masa Venerabilului un ciocan și o mistrie. Ele simbolizează emblemele gradelor: discipol, campion, maestru.

La expoziția anti-masonică

In Capitală s'a deschis de curând, datorită ordinului d-lui Prof. Mihai Antonescu, vice președinte și președinte ad-interim al Consiliului de miniștri, sub directa supraveghere a ministerului Propagandei Naționale, expoziția Anti-Masonică.

In afară de obiectele ce se găsesc într'o lojă, am mai văzut aici următoarele piese documentare:

Diplomă pentru recunoașterea și funcționarea Lojei „Fraternitas" din Arad. Craniul cu două ciolane încrucișate, simbol de bază al masoneriei. Inscripția „Ordo ab chao" — să face întâi haos și apoi ordinea dictată de noi. O diplomă masonică de avansare. Fotografia unui mason din loja ungurească, ce se lăbărțează lascivă și respingătoare. Cartea de aur a marei Loji Naționale Române. In ea sunt înscriși toți membrii din marea Lojă. Mai sunt legi de organizare și administrație. Constituția, regulamente, decrete, stampile și cărți de legitimație masonice, care scot și mai mult în relief, că această organizație a fost un fel de stat în stat. Pe un perete găsim insignele Lojei „Horia". Masonii au ales acest nume istoric ca să poate atrage în cursă pe luptătorii naționaliști ardeleni. Deasemeni, desenul zeitei Isis (Luna) și Zeului Osiris (Soarele) împrumutați din păgânismul vechiu egiptean. Am mai văzut o serie de diplome printre cari diploma de noblețe a lui I. Pangal (fost conducător al francmasoneriei din România) scrisă pe piele de vițel, acordată de Francmasonii din Portugalia. Deasemeni, diplomele jidanului armean Mihail Nordnughian, actualmente internat în lagăr, pentru faptul de acțiune subversivă contra Statului. Intr'o altă vitrină era cartea de aur a Supremului Consiliu de Rit Scoțian Antic și Acceptat în România, (Conducerea Supremă a Lojilor Superioare Române). Conține ordonanțe, decrete și legi masonice.

Șorțuri masonice, colane, decorații

Uniforma masonică este împărțită pe grade. Astfel: gradul 1-iu: discipol, gradul 2: companion, gradul 3: maestru, gradul 25: cavaler al Șarpelui de Aramă, gradul 30: cavaler Kados, gradul 33: Suveran, Mare Comandor, Mare Inspector General. Fiecarui membru i se dă o decorație, un Colan, care corespunde gradului.

Pe lângă cele de mai sus mai erau expuse buzduganul Marelui Maestru de Ceremonii, căciula de Capucin, utilizată în timpul inițierii, o draperie cu semnele masonice echer și compas, un mozaic medieval masonic, drapelul Lojilor de culoare roșie ce seamănă cu un drapel comunist, spada pe cerul înstelat, simbolizând dominarea Universului prin forța ocultă a Masoneriei, lanțurile care se rup, arătând prin aceasta desrobirea din viața profană și intrarea în viața liberă a masoneriei, iredentismul maghiar reprezentat printr'un covor cu harta Ungariei (Imperiul Vechiu Habsburgic) ce s'a găsit la masonul Constant Ionescu, fost avocat, Consilier în Ministerul de Interne, destituit și deferit Justiției. Tot acolo se află un document al I. O. B. B. (International Ondre B. Nei Brith) în care este menționat că această Lojă are 3.000.000 membri cunoscuți, toți evrei. Din sânul acestei Loje se aleg conducătorii care sunt invizibili pentru majoritatea masonilor și în fine, Steaua lui David, simbolul puterii ebraice. Colțul de sus reprezintă pe Impăratul Iudeilor dominând pe cei cinci stâlpi ai Lumii (celelalte cinci colțuri) Biserica, Școala, Familia, Națiunea și Puterea de Stat.

Căutând să justificăm mobilul aliantei anglo-americano-bolsevice, găsim coaliția universală a jidovilor, reprezentați prin cea mai autentică societate a lor care este francmasoneria. Telegramele ne anunță că chiar conducătorii acestor trei popoare sunt francmasoni. Așa se explică și răsboiul care l-au declarat lui Dumnezeu, arzând evangheliile, distrugând sistematic religia, transformând bisericile în săli de concert, teatru, sau adunări, ori în magazine de grâne și în grajduri de cai.

Omul creiat de masoni

Nu mai are conștiință. Falsifică toate datele. E un om teoretic care vine să complecteze „tipul burghez", același pretutindeni, ființă strâmbă și caricaturală în care omul nu se mai poate cunoaște. Corconit, la adăpostul vieții comode, devine grijuliu și feritor față de propria-i persoană. Eroismul pentru el nu există decât ca dezechilibru mintal. Acest gen de om preferă să trăiască actele de eroism la cinematograf, instalat comod într'un fotoliu. Aspectul lui este hidos. Merge precaut, încet și lăbărțat. Răsuflă din greu ca o locomotivă care urcă la deal, chiar atunci când stă pe loc. Poziția pe care o caută grohăind este aceia simbolică platitudinei: orizontala. Nu cheltuește o cât de mică energie. In casă servitorul suplinește mâinile și picioarele sale. La restaurant chelnerul, la frizerie și în alte locuri, oamenii meseriei. Orizontul lui se restrânge la extrem. Transpirația îl scaldă din abundență. Comportarea îi este feminizată. Plânge ușor, se emoționează superficial. Este ipohondru. Nimic nu mai strânge făptura lui flască și bleagă. Nimic nu mai biciuește simțirea lui de brută. Blazat al aspirațiilor înalte și sclav al simțurilor și-a vândut țara străinilor pentru grăsimea și huzurul lui, prefăcând istoria națională într'o mocirlă imensă amestecată cu sânge.

Să încercăm a-i zmulge masca și vom da peste jidovul rătăcitor care de două mii de ani colindă pe suprafața pământului și nu visează decât stăpânirea lui, alegând pentru atingerea acestui scop „masoneria".

O lume nouă se ridică

In fața acestor monștri umani, s'a ridicat de pretutindeni o lume nouă. Germania lui Adolf Hitler a ridicat național-socialismul, soldații aceia care sunt învingători din mările polare și până la Oceanul cel Mare.

Italia Ducelui Mussolini a ridicat fascismul.

Spania Generalului Franco, care a suferit atâta de pe urmele francmasoneriei și ale comunismului, se ridică astăzi biruitoare, prin acei soldați ai Alcazarului dela Toledo.

Franța, învinsă datorită francmasoneriei și comunismului, dar nu distrusă, luptă azi în aceleași rânduri cu Germania național-socialistă.

Noi, Românii, nu puteam decât să fim alături de acest front al unei Europe și Lumi noui.

Această lume nouă se sprijină pe valorificarea în spiritual a vieții, scoaterea de sub tirania poftelor biologice, reabilitarea vieții prin trăire dură, pusă în serviciul noului ideal românesc.

Si în care alt tipar putem găsi — cu ce alte icoane au căzut și cad și azi la hotare luptătorii acestei uriașe mișcări, care se chiamă lumea nouă, în afară de acel al muncii curate și organizate constructiv.

...Iată ne-am încleștat într'o mare ofensivă care se poate socoti la aceeaș importanță istorică din vremea lui Ștefan cel Mare care a apărat creștinătatea de invazia otomană.

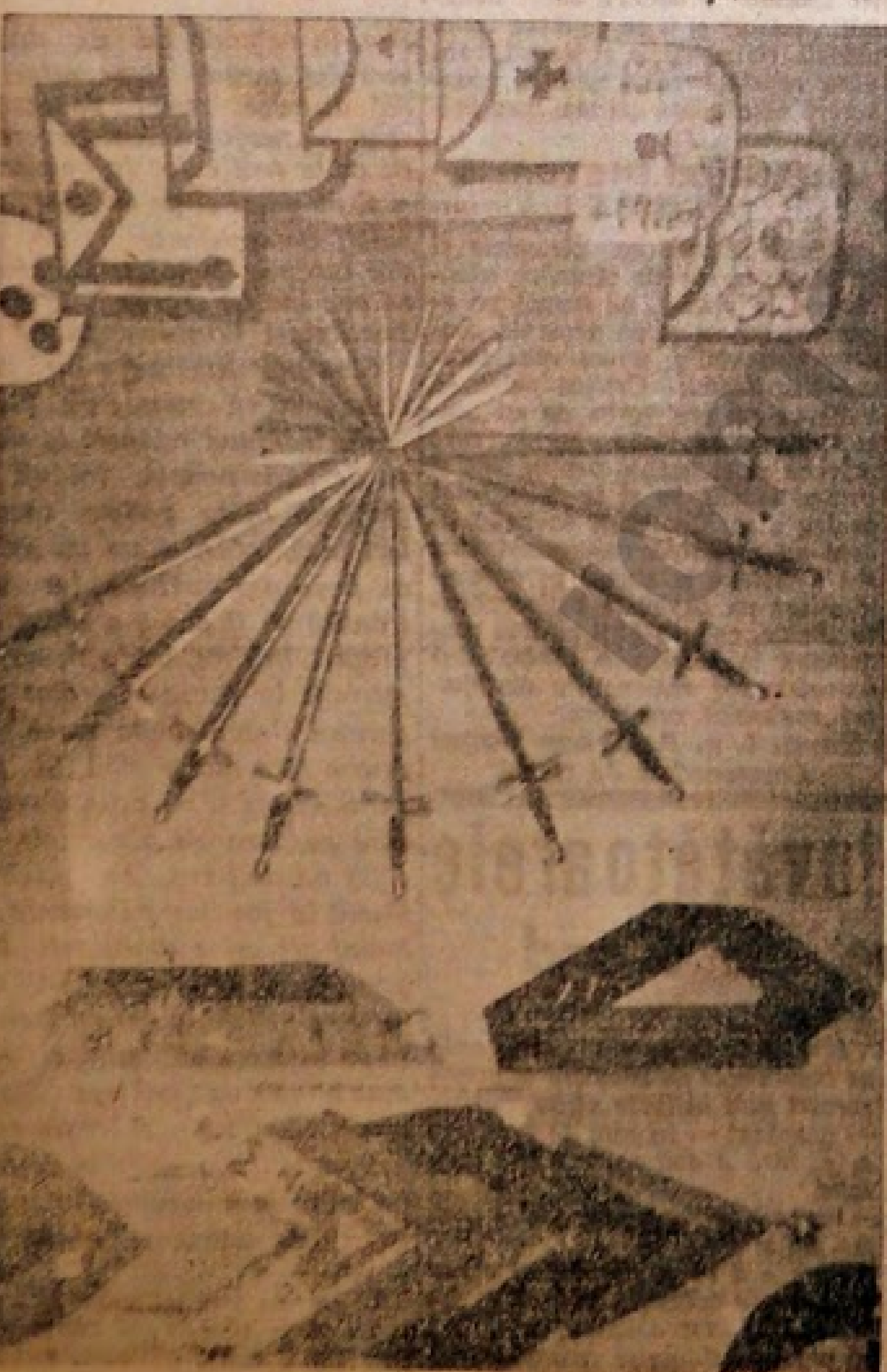
Trăim această realitate a vieții neamului nostru care este așezat între cele două lumi: lumea asiatică amenințând din totdeauna Europa atât prin invazia barbară ori imperialismul otoman, cât și prin tirania bolșevismului, rezultat prin amestecul spiritual dizolvant iudaic cu spiritul asiatismului de feroce sălbăticie și Lumea Apusului, Lumea Culturii și a Civilizației Crestine.

Dela acest destin al nostru de Sentinelă a Europei aici la Răsărit, nu ne putem abate. Se naște însă în fața acestei realități naționale o întrebare: unde sunt politicienii care în deceniile din urmă ne-au otrăvit cu idealurile unei false democrații? Răspunsul e simplu: i-am găsit în cărțile lojelor masonice cu grade și funcțiuni. Dealtfel tăcerea lor îi condamnă definitiv. Nu mai au nici un cuvânt de spus. Au murit odată cu regimul creiat de ei.

Lumina grandioasă pe care o descoperim în jurul nostru, se întinde până la Bug.

Incepem să auzim cum colcăe viața în tot spațiul românesc. La acest început de trăire românească, prin purificarea elitei conducătoare, ne-a dus Conducătorul Statului, Domnul General Ion Antonescu, primul Slujitor și Soldat al României celei Noui.

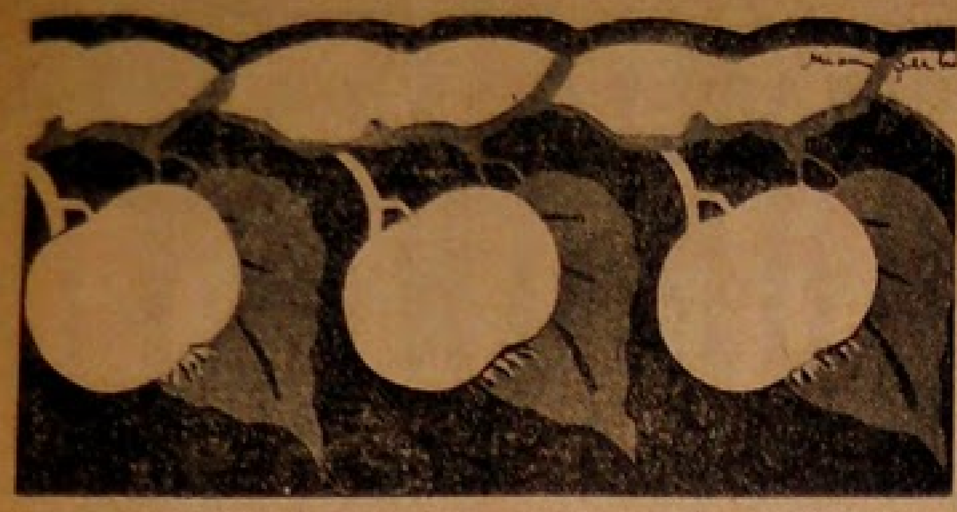
Nicolae I. Postolache

Decorul camerei de ședințe

In timpul ședinței

SATELE ŞI SĂTENII IN AJUTORUL SOLDAŢILOR RĂNIŢI

Căminele Culturale ale Fundaţiei Culturale Regale „Regele Mihai I" isbutesc să dea azi una dintre cele mai sănătoase dovezi de solidaritate naţională aducând în ajutorul soldaţilor depe front şi a răniţilor din spitale contribuţia voluntară a sătenilor.

Punând în aplicare îndrumările primite, şi organizând iniţiativele spontane cetăţeneşti Căminele Culturale înscriu, săptămână de săptămână, rezultate din cele mai pilduitoare.

— Căminul Cultural „Gr. Alexandrescu" din com. Muncelul de Sus, jud. Roman, a dat pentru ajutorarea soldaţilor depe front, suma de 15.000 lei. Deasemeni a trimis Diviziei VII-a suma de 1.500 lei destinată ca premiu celui mai bun luptător din Muncelul de Sus, în lupta contra bolşevicilor şi 1.500 lei Marelui Cartier general pentru luptătorii români şi germani depe frontul românesc. O sumă de 12.000 lei a fost destinată fondului pentru orfanii din sate ce vor rămâne depe urma războiului sfânt. S'au constituit în comună 66 Asociaţii de muncă pe familii, încadrând în fiecare Asociaţie câte 1-2 gospodine cu soţul mobilizat. Asociaţiile au lucrat 12.536 prăjini de praşilă împreună cu premilitarii. Căminul a lucrat 1.281 prăjini de praşilă, 176 prăjini de coasă şi 591 prăjini de seceră. In afară de asta s'au organizat şi 20 clăci pela cei nevoiaşi şi săraci.

— Căminul Cultural „Infrăţirea" din comuna Vânători, jud. Iaşi s'a situat până acum în fruntea tuturor Căminelor din regiunea Iaşi prin străduinţa pe care a depus-o cu toată situaţia grea în care a lucrat din cauza apropierii frontului, pentru ajutorarea soldaţilor. Astfel Căminul a putut colecta suma de 7.735 lei şi alimente: lapte, ouă, pui brânză, miere de albine, ţigări, chibrituri, etc., în valoare de 17.000 lei. Toate alimentele şi banii colectaţi au fost distribuite de delegaţii Sfatului Căminului, soldaţilor şi ofiţerilor români şi germani dela Spitalul Militar Iaşi.

— Căminul Cultural „Carmen Sylva" din comuna Făurei, jud. Putna, începând dela 6 Iulie şi până azi a strâns şi depus săptămânal la sediul „Crucii Roşii" pentru răniţi din război, aflaţi în Spitalul Militar 432 Focşani, următoarele: 273 jum. litri de lapte 481 ouă, 20 pui, 175.600 kgr. fasole verde, 61 kgr. cartofi, 24 bucăţi de varză, 7 jum. kgr. mazăre, 4 kgr. morcov, pătrunjel, 18 kgr. fructe, 20 litri vin, 8 pachete ţigări şi 1,320 lei.

— Căminul Cultural din com. Cerașu, jud. Prahova, a organizat o colectă pentru „Darul soldatului" în zilele de 20—21 Iulie. S'au adunat 30.000 lei, care au fost depuşi la Oficiul Poştal Vălenii de Munte, contul Nr. 600.

— Căminul Cultural „Unirea" din comuna Negreşti, jud. Neamţ a luat încă dela 12 Iulie a. c. iniţiativa de a ajuta cu alimente pe cei răniţi; în acest sens s'a hotărît a dona cel puţin 200 litri de lapte săptămânal. In cursul săptămânii care a trecut s'au donat 228 kgr. lapte la care s'au adăogat ouă, pui, etc.

— CămineleCulturale din judeţul Buzău au realizat numeroase colecte pentru răniţi. S'au distins mai ales căminele din: Pogoanele, Boziaru, Beceni, Vintilă Vodă, Grăjdana şi Măneşti, care au colectat în afară de bani, alimente şi pânzături. Căminul din Pogoanele trimite zilnic 30—40 litri de lapte. In comuna Mărăcineni s'a obţinut, pe lângă bani şi alimente, darul de 5.000 lei lunar dela d. Albinet, proprietar în acea comună.

— Căminul Cultural „Ion Luca Caragiale" din comuna Vărteju Nehlu, jud. Ilfov, a colectat alimente şi a înfiinţat o cantină şcolară pentru copiii celor plecaţi pe front.

Membrii Căminului, împărţiţi în echipe, îngrijesc zilnic de bunul mers al acestei cantine. Deasemenea Căminul trimite săptămânal, Spitalului Militar Nr. 354 dela Seminarul Central, câte un camion de alimente, roşii, cartofi, ardei, vinete, morcovi, pui, etc.

Vom continua să facem cunoscute şi alte dovezi despre rezultatele „Muncii de războiu a Căminelor Culturale", organizate de Fundaţia Culturală Regală „Regele Mihai I".

Pacostea haturilor

Sfaturi pentru plugarii basarabeni

Astă primăvară, devreme de tot, în luna Martie, înainte de a începe munca ogoarelor, am scris despre „pacostea haturilor" sau mejdinelor. Adică făşiile acelea despărţitoare, pe cari le lăsaţi între locuri, ca să vă cunoaşteţi proprietăţile, cum spuneţi Dv.

Am scris atunci — şi scrim şi acum — cât loc se pierde fără folos, din cauza făşiilor acelea nelucrate şi neproductive. Ia să facem o mică socoteală. Sunteţi, în toată ţara, mai bine de trei milioane de plugari cari aveţi proprietăţi mici, sub zece hectare. Toţi la un loc aveţi peste zece milioane bucăţi şi bucăţele de pământ — că sunt mulţi cari au câte 7—8—10—12 bucăţele fiecare. Să zicem că mojdinele acelea nu sunt mai late de o jumătate de metru (adică două palme bune), cu toate că eu am văzut destule late şi de un metru. Dacă înmulţim această jumătate de metru, lăţimea, cu cei cinci sute de metri, lungimea locului, vedem că la fiecare bucată de loc pierdem 250 de metri, adică atât cât am putea face o bunicică cultură de legume, sau cât am putea planta zece pomi roditori. Dar, ia înmulţiţi aceşti 250 de metri cu cele zece milioane petece de loc. Ştiţi cât vă dă? Vă dă că numai dela Dv., mici plugari, se pierd 250.000 ha adică o jumătate milion de pogoane — nefolosite. Dacă socotiţi că, fiind lucrate, ar da numai o chilă la pogon, înseamnă că dv. mici plugari — şi, cu dv. şi ţara — pierdeţi 25.000 vagoane de bucate. Cari socotite cu opt lei kgr., dau o pierdere de două miliarde lei (adică două mii de milioane.

Apoi, oameni buni, oricât aţi micşora Dv. aceste cifre, ele rămân totuşi, destul de mari, ca să ne facă să ne băgăm minţile în cap şi să nu mai lăsăm pământul nefolosit. Acest pământ trebuie frământat de braţele şi sculele noastre. Şi este păcat să-l lăsăm înţelenit. Păcat faţă de noi şi de ai noştri; păcat faţă de ţară; păcat faţă de el.

Căci — am mai spus şi altă dată — pământul este al ţării. Cei cari îl au sunt obligaţi să-l muncească, ca să producă. Statul are nevoie de ca pământul să producă cât mai mult, iar acelora cari nu-l muncesc sau cari nu-l lucrează cum trebuie şi când trebuie, Statul este în drept să le ia pământul.

Dar, oameni buni, mejdinile acestea nu ne cauzează numai pierderea producţiei după ele. Ele ne mai aduc şi alt rău, tot atât de mare. Aci, în buruenile, în bălăriile, în rugii acestor mejdine, se adună şi se cuibăresc toţi duşmanii noştri, văzuţi şi nevăzuţi. Dela insectele cari îşi fac aci cuibul şi îşi pun ouăle şi până la bolile, cari îşi păstrează aci sămânţa, pentruca, la primăvară să ne umple holdele, să ne mănânce culturile şi să ne scază producţia.

Prin urmare haturile ne aduc pagube şi prin pierderea folosinţei locului şi prin duşmanii şi bolile cari se cuibăresc în ele şi cari ne scad producţia. Aşa că, dacă ar fi să punem iarăş condeiul pe hârtie, pagubele pe cari le încearcă plugarii şi ţara sunt şi mai mari decât le socotim mai sus.

VOINŢA DE A INVINGE

DIN VITEJIILE DE PE FRONTUL BASARABIEI

Spre a păstra întreaga frumuseţe, prospeţime de stil şi gândire de ostaş care a înfruntat moartea, redăm întocmai povestea eroismului unui comandant de pluton de tanchişti:

„E ziua de 16 Iulie. După ciocniri sbuciumate reuşim să punem mâna pe Chişinău, capitala Basarabiei. Mulţumirea tuturor e colosală. Se vede pe faţa noastră obosită de truda luptelor, acea iradiere de fericire pe care nu oricine a putut-o simţi, ci numai acei ce au luat efectiv parte la lupta de desrobire a gliei româneşti.

Simt astăzi că în sângele meu a reînviat sângele înaintaşilor noştri, care îmi dă puteri nemărginite.

Ziua de 16 Iulie va fi o zi de seamă în istoria batalionului nostru şi în special a companiei din care fac parte.

Dar nu numai ziua, ci şi noaptea de 16 spre 17 Iulie nu le voi putea şterge niciodată din memoria mea. Noaptea mi-a fost înscrisă în memorie cu durere, pentru că nu puteam contribui momentan la răsbunarea asupra acelor bolşevici, cari fără milă incendiau ceeace mâna omului a făcut cu greu. Când bombele aruncate de ei au aprins cea mai frumoasă biserică, Soborul, am simţit cum se înfige în inima mea un pumnal, şi gândul de răsbunare asupra celor ce nu au nici Dumnezeu, au ajuns la maxim. *Priveam flăcările mistuitoare şi mă gândeam, cum mă gândesc şi azi cui Dumnezeu le va răsplăti totuşi pentru faptele lor.*

Aşteptam să se facă ziuă să putem da năvală asupra Ruşilor, să-i prindem şi să le dăm plata cuvenită.

In sfârşit, zorii zilei apărură. In timpul cât am încercat să aţipesc, gândul căuta şi răscolea istoria plină de învăţăminte a înaintaşilor noştri.

E ziua de 17 Iulie, în care am avut fericita ocazie să fiu primul care să urmărească pe duşman şi să-l pedepsească pe fâşia de teren ce revenea coloanei noastre.

Din momentul în care am luat comanda plutonului vârf în avantgardă, simţeam că o putere colosală am în braţul şi sufletul meu. Am luat înaintarea. Ochii.mi scrutau zarea şi terenul apropiat contra minelor ce mă puteau arunca în aer, iar terenul depărtat pentru a zări pe inamic.

Conduceam cu uşurinţă plutonul prin locurile bune. Kilometri rămâneau în urma şenilelor carelor mele. Doream să mergem şi mai repede. Simţeam cum glasul celor 800.000 de viteji români căzuţi pentru întregirea Patriei noastre, îmi strigă îmbărbătându-mă cu glasuri puternice şi mulţumite că le-a sosit ziua răsbunării. *Simţeam că devenisem de oţel şi materialul şi armele ce mergeau acum la ordinele mele. In iureşul acesta năvalnic, deodată am fost surprins la eşirea din com. Ţânţăreni-Tighina, de un foc viu de arme automate, tunuri anti-car, etc. Ca o scântee am trecut la tunul şi mitraliera mea, cu care am deschis focul asupra inamicului în timp ce am ordonat celorlalte care să se desfăşoare pentru luptă. Rând pe rând carele celelalte au intervenit parte pe stânga, parte pe dreapta mea. Ne încleştasem în luptă. Focul era puternic atât de o parte cât şi de alta. Am primit o lovitură zdravănă în faţa-stânga, la car. Lovitura nu m'a sdruncinat. Imediat am tras asupra celui ce vroise să mă distrugă, făcându-l praf.*

Curajul era şi mai mare. Departe de mine şi ostaşii mei cea mai mică sclipire de teamă. Cred că în sufletele tuturor nu era decât dorul de biruinţă. Incleştarea în luptă devenea şi mai tare şi mai periculoasă. Forţa duşmană creştea pe când a noastră rămânea aceiaşi ca număr dar nu şi ca avânt. Un ordin scurt şi un cuvânt de îmbărbătare către ostaşii mei a fost deajuns ca forţele să se înzecească. O pânză de foc continuu s'a pornit din partea noastră. Era cald. Nu ştiu când, trăgând cu o mână, cu cealaltă am desfăcut centura, aruncând apoi şi haina. Eram în cămaşă. Era mai bine aşa. O fulgerare de gând mi-a trecut prin cap, în care am avut impresia că cei ce au luptat vitejeşte numai în cămaşă la Mărăşeşti, sunt alături de mine şi s'au ridicat odată cu mine într'un iureş năprasnic şi cotropitor contra inamicului. Eram în rândurile lor, eram şeful lor. Dar asta într'un vis de moment, pentru că eu eram în tancul meu, cu mâinile încleştate pe armament şi trăgeam d ezor. Mă lovise o schije la mâna dreaptă. Simţeam puţin durerea, dar eram prea avântat, prea pornit, spre a o cerceta măcar. Mai mult, această durere aveam impresia că e plăcută şi că nu e o durere ca toate durerile, ci o îmbiere spre şi mai mare răsbunare.

*

Răsuflu un moment şi ordon o mică oprire conductorului dela carul meu. Privesc un pic în jur. De jur împrejur, afară de locul din faţă, unde aveam pe inamic şi focul lui, casele şi şurele de paie erau în flăcări. Eram cufundaţi ca într'un iad, dar un iad luminat, un iad de flăcări.

Un singur strigăt: „Pe ei băieţi!" — spus la aparatul de radio — şi un semn de înaintare au fost deajuns ca cele patru care ce-mi mai rămăseseră bune, din cinci, să pornească vertiginos spre inamic, aruncând limbi de foc pe gurile tunurilor şi mitralierelor.

Inamicul copleşit şi speriat a rupt-o la fugă, iar noi îl urmăream cu focurile noastre. Cercetând, am observat că, răzleţiţi, am luptat numai noi, un singur pluton cu toate armele automate, mult superioare, ruse, pe care le-am nimicit sau pus pe fugă prin forţa voinţei noastre de a învinge.

Iar eu, ca învăţător, voi simţi totdeauna îndrăzneala să spun generaţiilor de copii, că istoria nu e o minciună maghiară.

Iată povestea tânărului sublocotenent rezervist Oltei Alexandru, tanchistul din ţara cu munţi şi păduri dâmboviţene, unde curajul şi nădejdea cresc printre miile de flori ale paţiştilor-covoare ţesute de Marele Creator.

Sabin Popescu Lupu

Inaugurarea spitalului de zonă interioară Nr. 311

Eri dimineaţă s'a făcut inaugurarea spitalului de zonă interioară nr. 311, instalat în căminul studenţilor Academiei de înalte studii comerciale şi industriale.

Spitalul, care funcţionează cu peste 200 de paturi, este condus de d. prof. col. dr. Marius Georgescu.

Solemnitatea s'a desfăşurat în prezenţa d-nei Maria general Antonescu şi a ministrului sănătăţii, d. prof. dr. Petre Tomescu.

Au participat deasemeni d-nii: prof. Mihai Antonescu, rectorul Academiei; prof. D. R. Ioaniţescu, fost ministru, prof. Andrei Rădulescu, prof. I. Tutuc, prof. Ilie Purcaru, prof. Perussi, prof. M. Mazilescu, prof. Bălescu, prof. Ludwig, prof. Sp. Iacobescu, prof. Paul Horia Suciu, prof. Virgil Tănăseanu, prof. Petre Strihan, Eugen Petrescu, secretarul general al Academiei, d-na prof. Zoe Ghetu, Al. Romanescu, etc. apoi d-nii: locot. col. farm. dr. N. Petrescu, dr. Ciupagea, dr. Andriţoiu, precum şi d-nele: dr. Aslan, dr. Brătianu, dr. Cozianu, dr. Stroescu, dr. Popovici, d-ra farm. Paulina Ionescu, precum şi personalul voluntar al „Crucii Roşii", repartizat acestui spital.

După serviciul religios, oficiat de păr. Petrescu-Visarion, d-na general Antonescu, împreună cu d. prof. dr. Petre Tomescu, ministrul sănătăţii, au vizitat întregul aşezământ condus de d. prof. dr. Marius Georgescu, directorul spitalului. Inalţii oaspeţi şi-au exprimat mulţumiri pentru organizarea exemplară a spitalului.

Cu această ocazie, d-na Maria general Antonescu a împărţit daruri bolnavilor pe cari i-a găsit fie în sala de mese, fie imobilizaţi în pat, fie pe terasa unde convalescenţii fac cură de soare.

Stalin „va trânti uşa"...

Când în vara anului 1919, armatele albe ruse victorioase strângeau tot mai tare în cercul de foc şi fier armata roşie înfrântă pretutindeni, glavcoverhul[1]) roşu Trotzky-Bronstein era gata să „trântească uşa". Adică se pregătea să-şi ia catrafusele, spre a-şi salva pielea undeva în străinătate. Prăvălirea aceasta însă în iad depe culmile Olimpului roşu, voia s'o facă cu atâta sgomot, vărsare de sânge şi pustiiri, încât poporul rus să-l pomenească până la sfârşitul veacurilor. Voia să întunece astfel faima sângeroasă a lui însuş Atila — biciul lui Dumnezeu.

Dar generalii ruşi, care erau, afară de câteva excepţii luminoase, nişte cadavre vii, complăcându-se în beţie şi împărţind blana ursului încă în viaţă, scăpară victoria definitivă, pregătită c'un curaj fără seamăn de armata lor de martiri. Iar armata albă, trădată de generalii ei de operetă cu suflete de lachei, mai făcu şi drumul dela Golgota spre Neant.

Astfel Trotzky scăpă de plăcerea îndoelnică de a „trânti uşa", cu care ameninţase Rusia întreagă.

Acum istoria se repetă... cu „o mică variaţie". Astăzi în fruntea armatelor anticomuniste nu se găseşte excelenţa sa absurdă „general de democraţie" şi lordul englez Denikin, împreună cu generalii care purtau războaiele cu scopul de a le pierde. Nu, acum frontul anticomunist este comandat de Führerul Hitler şi de Generalul Antonescu, care ştiu numai să învingă! De interesele personale, acum nu poate fi nici vorbă şi de aceea soarta comunismului e pecetluită. Armatele germano - române nu se vor opri numai la Orel şi nu vor executa acolo un dans sinistru şi sângeros pe loc, ci vor cuceri şi Moscova. Apoi vor distruge pentru totdeauna creatura sângeroasă şi stupidă iudeo - comunistă, — care este regimul sovietic. Nimeni şi nimic nu va scăpa de pieire. Zilele hidrei comuniste sunt numărate ca şi svârcolirile ei neputincioase.

Totuşi glavcoverhul de astăzi al armatei roşii, tovarăşul Djugaşvili-Stalin va încerca neapărat să „trântească uşa", imitând pe nefericitul, dar nu mai puţin sângerosul rival, Leiba Trotzki. Semnele sunt evidente. Cadavrele ciopârţite ale miilor de locuitori dintre cei mai paşnici şi muncitori din Ucraina, Belorusia, Bucovina şi Basarabia; ruinele fumegânde ale Belostocului, Lwowului, Chişinăului, Smolenskului şi ale celorlalte oraşe mari şi mai mici, precum şi câţiva prizonieri germani răniţi, cu ochii scoşi şi cu membrele sdrobite, îngropaţi de vii de către soldaţii „celui mai civilizat şi uman regim din lume" — iată sgomotul uşilor mai mici trântite! Acum urmează să-şi trântească uşa însăşi „Fruntea de aramă".[2]) In ce fel oare o va trânti? Va mai trimite femei însărcinate şi prunci înarmaţi pe front? Ori va întrebuinţa gazele otrăvitoare şi va inaugura războiul bacteriologic — sabie cu două tăişuri, deseori mai periculoasă pentru poporul care-o mânueşte? Sau, în nebunia lui de dulău georgian turbat şi neputincios, va distruge restul populaţiei ruse, va pârjoli imensele teritorii ce le mai calcă în picioare şi-şi va gâtui şi pe cei mai devotaţi comunismului, care nu vor încăpea în puţinele avioane ce vor lua în curând drumul Londrei şi Washingtonului?

Cine ştie! Nu încape însă nici o îndoială că oriunde va pleca Stalin căutând adăpost la amicii de peste noapte, trădaţi şi urâţi cu atâta patimă numai ieri încă, totuşi el nu va scăpa de pedeapsa meritată. Iar uşa trântită va fi aceea a cuştei lui proprii, în care, într'o zi, va fi retrimis în Rusia şi arătat poporului chinuit atâta amar de vreme fără nici o vină. Şi poporul acesta îl va privi o clipă, care va dura cât o veşnicie, în ochii lui de fiară, cu privirea lăsată în jos. Iar milioanele de mâini ale celor sugrumaţi împreună cu ale celor vii îşi vor înfige degetele în corpul tremurător al ploşniţei umane. Numai atunci va înţelege Stalin ce criminal odios şi feroce este.

Sgomotul uşii trântite de Stalin va răsuna în lumea întreagă.

Alexandru Tambur

1) *Glavcoverh* — Comandantul suprem al armatei roşii.

2) Porecla dată lui Stalin de către Lenin care-l ştia de om mărginit şi de aceea îi încredinţase cel mai neînsemnat comisariat.

COLHOZURILE AU DISTRUS ŢĂRĂNIMEA

Ţăranii autohtoni ai Basarabiei trebuiau să devină „proletarii liberi şi fără proprietate ai agriculturii". — „Culacii" isgoniţi din proprietăţile lor. — Inchisoare pentru sentimentele naţionale

Un observator aflat în călătorie de război prin Basarabia eliberată, ar putea trage concluzia greşită, privind situaţia excelentă a recoltei, că bolşevismul a realizat ceva, graţie sistemului său economic, în timpul scurt de un an. Dacă cercetezi mai atent şi la faţa locului realizările economice comuniste poţi observa sămânţa destrămării care se află în însăşi instituţia colhozurilor, care trebuia să transforme ţăranul autohton al Basarabiei într'un proletariat liber al agriculturii.

Primul colhoz îl găsim pe dealul Corneştilor. Aici am putut strânge o serie de observaţii şi am putut să ne dăm seama de scopurile urmărite de acest sistem economic.

FABRICA DE CEREALE

Fabrica de cereale, cum e numit „colhozul" de către comunişti, a schimbat cu desăvârşire înfăţişarea peisagiului. Suprafeţe mari cultivate cu grâu, porumb, floarea soarelui şi plante furajere, aflate unele după altele, dau regiunii o înfăţişare monotonă. Ici şi colo, aceste suprafeţe de semănături sunt distruse cu gloanţele şi bombele cu care bolşevicii au vrut să distrugă „instalaţia model" pentru a nu cădea intactă în mâinile adversarului victorios. O grupă de case ţărăneşti, care au fost întrebuinţate drept clădiri de locuit şi de serviciu pentru colhoz apar, dela prima vedere ca puţin folositoare în acest scop.

Tot aşa de monoton, ca şi semănăturile lor comparate cu ogoarele ţăranilor individualişti, este colhozul şi în alte privinţe. Dacă vizitezi, de pildă, camerele, scunde şi murdare, te uimesc contradicţiile cele mai posibile. Intr'o odaie fără ferestre se află „o centrală electrică" fără nici o realitate propriu zisă, sub şopronul cu uluci lipsă zace un tractor ruginit, prăfuit şi stricat, trei garnituri de treierat stau în curte expuse ploilor şi vântului. Deasemenea în curte mai zac pluguri moderne noui care au început să ruginească, pluguri mai mici, maşini de secerat şi grape, invadate de iarbă. Am impresia că te găseşti mai de grabă într'un cimitir de maşini agricole sau într'un loc de strâns fier vechiu decât în mijlocul unui colhoz model mult lăudat.

BOLŞEVICII JIDANI TRIMIT „CULACII" LA MUNCĂ

Ţăranii Bolovan Vasile şi Ion Ungureanu întâlniţi la Sângerei povestesc cum au fost trataţi ţăranii români de către bolşevici şi de către reprezentanţii lor în Basarabia, jidani. A trebuit să tacă un an întreg şi să-şi înăbuşească sentimentele pentru a nu fi isgoniţi drept „culaci" din gospodăriile lor. Numai după ce am vorbit cu ei în limba română, a încetat tăcerea lor şi au început să vorbească în mod emoţionant despre ultimele 12 luni. Lucrătorii din colhoz primesc numai strictul necesar vieţii. Aşa se explică dece cu toate maşinile avute la dispoziţie nu au produs mai mult decât micile gospodării ţărăneşti progresiste. Iar ţăranii care îşi sporesc producţia sunt denumiţi „culaci" şi li se confiscă rodul muncii. Haimanalele şi leneşii, care erau altădată râsul satului, ajunseseră dintr'odată cei mai buni bolşevici.

JIDANI CU PISTOALE ŞI BICE

Jidanii stăteau cu pistoalele şi cu bicele la spatele ţăranilor trimiţându-i la muncă, nu numai pe ogoarele lor, ci şi pe ogoarele „bunilor bolşevici", povesteşte ţăranul Ungureanu. Oricine putea să vadă că nu era vorba de un „culac", ci de un ţăran harnic, care muncea zi şi noapte pentru sine şi pentru familia sa şi în definitiv şi pentru stat. Comisarii sovietici jidani nu voiau să recunoască asta şi-i trimeteau la muncă pe ogoarele altora cu cuvintele batjocoritoare „haide, culac". Alţii au fost condamnaţi la închisoare pentru sentimentele lor naţionaliste din timpul regimului românesc.

Serg. t. r. Andreas Vogel
Corespondent de război

Curs pentru învăţătoarele din Bucovina de Nord

Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale, în înţelegere cu Ministerul Culturii Naţionale şi al Cultelor şi cu Ministerul Sănătăţii, a organizat un curs de iniţiere sanitară şi asistenţă socială pentru o parte din învăţătoarele care vor fi încadrate la şcoalele primare din comunele rurale din Bucovina de Nord.

Cursurile se vor ţine la şcoala normală de menaj „Gheorghe şi Marin Filipescu" din Bucureşti (calea Victoriei), între 1 August şi 30 Septembrie a. c. Intreţinerea este gratuită.

Invăţătoarele care au primit ordine individuale de chemare la aceste cursuri sunt obligate să se prezinte — neapărat — în ziua de 1 August a. c., fără a mai aştepta altă invitaţie.

Vor aduce rufăria necesară pentru pat şi corp.

Spre a li se putea restitui costul biletului de călătorie pe c. f. r. învăţătoarele sunt obligate, la sosire, să prezinte direcţiei cursurilor, biletele respective.

Ministrul Propagandei Reichului a adresat o scrisoare de mulţumire d-lui profesor Mihai Antonescu

D. prof. Mihai Antonescu, vicepreşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri, a primit următoarea scrisoare din partea d-lui dr. Goebbels, ministrul Propagandei Reichului.

Domniei Sale
D-lui vice-preşedinte al Consiliului de miniştri, Profesor Mihai Antonescu
Bucureşti

Excelenţă,

Simt din inimă nevoia de a vă mulţumi pentru prietenoasa invitaţie, de care mă voi folosi îndată ce timpul îmi va permite şi totodată vă mulţumesc pentru remiterea amabilului dar al cărţii Dvs. Din scrisoarea şi cartea Dvs., am desprins cu multă satisfacţie câtă înţelegere arătaţi Fuehrer-ului şi naţional-socialismului. Fiţi convinşi că sentimentele poporului german faţă de poporul român sunt pline de prietenie, mai ales în aceste săptămâni grele şi pline de glorie, în care trupele aliate luptă cot la cot împotriva duşmanului mondial, bolşevismul.

M'aş bucura foarte mult dacă aş putea transmite personal la Bucureşti, Conducătorului General Antonescu, Domniei Voastre şi întregului guvern al poporului român, expresiunea acestor sentimente îndată ce se vor termina operaţiunile din Est.

Vă rog, Excelenţă, să primiţi expresiunea deosebitei mele stime şi urările mele sincere pentru munca Domniei Voastre.

GOEBBELS

D. PROF. MIHAI ANTONESCU, A LUCRAT ERI LA MINISTERUL PROPAGANDEI NAŢIONALE

O consfătuire cu întreg personalul pentru o cât mai bună funcţionare a tuturor serviciilor

Lucrând eri după amiază la departamentul Propagandei Naţionale, d. prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, a convocat pe funcţionarii acestui departament spre a le da instrucţiuni în legătură cu buna funcţionare a tuturor serviciilor şi cu raporturile de perfectă camaraderie care trebue să domnească în rândurile slujitorilor propagandei româneşti.

Elementele constructive din orice ramură de activitate, şi din administraţia publică în special, trebue să se bucure de aci înainte de o altă atenţie şi deaceea, în interesul propriului lor prestigiu, li se cere un efort solidar şi neîntrerupt.

Cu acest prilej d. vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri a arătat proectele guvernului prin care se urmăreşte o ajutorare reală a funcţionarilor publici şi o stimulare a acestora sub toate raporturile.

Aceasta se va realiza — materialmente şi sufleteşte — nu prin ajutoare iluzorii sau încadrări nejustificate, ci printr'o acţiune susţinută şi organică, menită să redea funcţionarului public un prestigiu moral şi material, intact.

In cadrul aceleaşi consfătuiri cu întreg corpul de funcţionari ai ministerului, — consfătuiri care se vor repeta săptămânal — d. profesor Mihai Antonescu a anunţat instituirea primei de lucru pentru elementele merituoase ale departamentului, spre a răsplăti devotamentul şi surplusul lor de muncă şi totodată spre a favoriza acel spirit de emulaţie care izvorăşte din conştiinţa dreptei considerări a celor ce se străduesc şi se relevă prin muncă cinstită.

La sfârşit, d. vicepreşedinte al Consiliului a anunţat o serie de măsuri prin care se asigură cea mai bună funcţionare a serviciilor departamentului în raport cu toate marile probleme care se pun propagandei româneşti atât înăuntru cât şi în străinătate.

MĂSURI LUATE DE D. PROF. MIHAI ANTONESCU LA MINISTERUL PROPAGANDEI NAŢIONALE

1. Funcţionarii sunt îndatoraţi a veni la biurou conform orarului general al Instituţiilor publice, cu excepţia acelora care îndeplinesc însărcinări speciale, delegaţii sau serviciu de noapte. Directorul Personalului şi Conducătorii Serviciilor sunt datori să verifice zilnic prezenţa personalului şi să raporteze săptămânal abaterile. In acelaş timp, spre a răsplăti pe funcţionarii devotaţi serviciului şi cu activitate excepţională, se institue „prima de lucru" anume spre a răsplăti această muncă şi spre a se ajuta funcţionarii cu familii împovărate.

2. Pentru a se putea cunoaşte în mod exact munca pe care o prestează fiecare funcţionar în cadrul serviciului său, se institue fişa de activitate săptămânală a funcţionarului, alcătuită pe baza datelor asupra activităţii zilnice ce va rezulta din carnetul individual de serviciu.

3. Direcţiunile Ministerului Propagandei vor întocmi, pentru o cunoaştere completă a activităţii lor şi pentru o cât mai organică încadrare a acestei activităţi în ansamblul de lucru al Departamentului, dări de seamă săptămânale ale activităţii lor.

4. Toate birourile Departamentului vor afişa indicative ale funcţionarilor existenţi, cu specificarea exactă a funcţiunii ce îndeplinesc, pentru a se putea exercita un control cât mai efectiv al muncii prestate în serviciu.

5. Introducerea calendarului de repartiţie şi evidenţă a lucrărilor în fiecare Direcţie a Ministerului şi constituirea, la Secretariatul General, a unui Birou Central care să urmărească mersul lucrărilor, pentru fiecare hârtie intrată în Departament, din momentul intrării şi până la rezolvarea sau clasarea ei.

Acest Birou va avea două secţiuni: una internă, privind lucrările curente ale Ministerului; alta pentru evidenţa activităţii exterioare şi urmărirea tuturor problemelor din afara Ministerului.

6. In interesul bunului mers şi al armoniei care trebue să domnească în orice Departament, se crează un Consiliu de Judecată, chemat să examineze toate cazurile de [illegible], abaterile dela îndatoririle legale şi toate culpele de care s'ar face vinovat vreunul din funcţionarii Ministerului, în raporturile de serviciu sau cu colegii săi.

Acest comitet, alcătuit din Şeful Serviciului Contenciosului, Directorul Personalului, Directorul Direcţiunii din care face parte funcţionarul ce s'ar fi deferit, va audia şi cere probe, supunând încheierile sale şi propunerile consemnate într'un proces verbal, Ministrului Propagandei spre aprobare.

Noul secretar general al ministerului Propagandei

D. Al. Bădăuţă, directorul Propagandei şi secretar general delegat al ministerului Propagandei Naţionale, a fost numit prin decizia d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi titularul departamentului Propagandei, secretar general al ministerului Propagandei naţionale.

INFORMAŢIUNI

In ziua de 1 August c. d. Vice-preşedinte al consiliului, preşedintele ad-interim al consiliului de miniştri şi ministrul afacerilor străine a. i., a primit în audienţă pe d-nii Suphi Tanrioer, ambasadorul Turciei şi René de Weck, ministrul Elveţiei la Bucureşti.

*

D. inspector general Ion Lungu, comandantul gărzii financiare, preşedintele comitetului de conducere şi îndrumare al Oficiului central de aprovizionare al ministerului de finanţe, a fost împuternicit să organizeze asemenea oficii în oraşele: Timişoara, Cernăuţi, Braşov, Chişinău şi Ploeşti.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, organele superioare ale ministerului de finanţe, din aceste localităţi, vor da tot concursul d-lui inspector general Ion Lungu, conformându-se instrucţiunilor ce vor primi în acest sens.

*

In ziua de 16 Iulie 1941, a început să funcţioneze pe lângă ministerul finanţelor o comisiune, care are atribuţia să-şi dea avizul asupra pierderilor şi distrugerilor provenite dintr'o cauză de forţă majoră provocată de împrejurările evacuării teritoriilor cedate, de bani, valori şi materiale publice, precum şi de scripte, conturi de gestiune sau de acte justificative.

Cei interesaţi urmează să facă declaraţiile şi memoriile şi să depună actele descărcătoare, prescrise de decrete-legi, respective, în termenul de 3 luni.

*

BERLIN, 1 (Rador). — Corespondentul agenţiei Ştefani transmite:

Ziarele germane salută în termeni călduroşi sosirea corpului expediţionar italian pe frontul oriental subliniind că acest eveniment strânge şi mai mult legăturile care unesc cele două puteri aliate, consolidând totdeodată fraternitatea de arme ce există între cele două popoare.

*

ZAGREB, 2 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Rador" comunică:

Vineri au început tratativele economice croato-române, care vor dura câteva zile.

D. Dimitrie Buzdugan, ministrul României, a oferit un dineu în onoarea delegaţiei.

La dineu a luat parte şi d. Simici, ministrul de comerţ al Croaţiei.

Intreaga presă croată se ocupă pe larg de mersul tratativelor.

*

CRACOVIA, 1 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

In Galiţia, care înainte de războiu făcea parte din Polonia, s'a introdus Vineri printr'o ceremonie oficială la Lemberg, administraţia civilă, care este asumată de guvernatorul general.

Districtul Galiţiei, nou încorporat în Guvernământ General, cuprinde vechile voivodate poloneze Lemberg, Tarnopol şi Stanislau, în părţile lor care nu făceau parte din Guvernământul General începând din luna Octombrie 1939.

AJUTORAREA FAMILIILOR CONCENTRAŢILOR

Ministerul Apărării Naţionale, aduce la cunoştinţă că, prin Jurnalul Consiliului de miniştri Nr. 955 din 31 Iulie 1941, s'a precizat modul cum urmează a fi socotite cotele lunare de familie pentru ajutorarea familiilor concentraţilor şi anume:

1. Pentru Bucureşti, cota principală lei 1000 lunar, de fiecare familie, plus câte 300 lunar de fiecare membru în parte, cota adiţională.

2) Pentru celelalte Municipii, cota principală lei 800 lunar de fiecare familie, plus câte 300 lei lunar, de fiecare membru în parte, cota adiţională.

3) Pentru comunele urbane reşedinţă, cota principală lei 700 lunar de fiecare familie, plus câte 300 lei lunar de fiecare membru în parte, cota adiţională.

4) Pentru comunele urbane nereşedinţă şi comunele suburbane, cota principală lei 600 lunar de fiecare familie, plus câte 300 lei lunar de fiecare membru în parte, cotă adiţională.

5) Pentru comunele rurale, cota principală lei 300 lunar, de fiecare familie, plus câte 200 lei lunar de fiecare membru în parte, cotă adiţională.

Plata se va face la sfârşitul fiecărei luni, de către Părţile Sedentare ale unităţilor unde concentratul face serviciul, prin mandatele poştale.

Indemnizaţiuni de reşedinţă funcţionarilor din Basarabia şi Bucovina

Monitorul Oficial de azi publică următorul decret lege:

ART. 1. — Funcţionarii publici care ocupă o funcţie într'unul din judeţele reocupate din Basarabia şi Bucovina de Nord şi care îşi au domiciliul în aceste provincii, vor primi, în afară de salarii, o indemnizaţie de reşedinţă, care se fixează după cum urmează:

a) 30% din salariul brut pentru funcţionarii având salarii până la 10.000 lei;

b) 20% din salariul brut pentru funcţionarii având salarii dela 10.000—20.000 lei;

c) 15% din salariul brut pentru funcţionarii având salarii dela 20.000—30.000 lei;

d) 10% din salariul brut pentru funcţionarii având salarii mai mari de 30.000 lei lunar.

Calculul indemnizaţiei cuvenite se va face aplicând coeficienţii de mai sus pe tranşe din salariu.

ART. 2. — Din această indemnitate de reşedinţă nu se face nici o reţinere pentru impozite sau pensie; ea nu poate fi poprită sau urmărită pentru nici un fel de datorie.

ART. 3. — Indemnitatea de mai sus nu se acordă funcţionarilor care beneficiază de dispoziţiunile decretului lege nr. 1913 din 30 Iunie 1941.

Dat în Bucureşti la 1 August 1941.

Vice-Preşedinte şi Preşedinte Ad-Interim al Consiliului de Miniştri
MIHAI A. ANTONESCU
Ministrul Finanţelor
G-ral STOENESCU

Acaparatorii evrei nu pot cumpăra timbre „CRUCEA ROŞIE"

D. col. Teodorescu directorul general P. T. T. a dat dispoziţiuni ca la ghişeele filatelice de timbre unde s'a pus în vânzare eri noua emisie „Crucea Roşie", cu emisie limitată, să nu fie admişi cumpărătorii evrei. Această lăudabilă măsură este bine venită întrucât în trecut filateliştii jidani acaparau noulle serii emise şi le speculau după bunul lor plac, ei ridicând uneori de 8 — 10 ori valoarea lor reală.

Noua comisie este foarte îngrijit lucrată, coloritul I şi perforaţia impecabile, fiind foarte căutate, iar scopul emiterii lor fiind pentru îngrijirea răniţilor noştri.

IN ATENŢIA AVOCAŢILOR REFUGIAŢI

„Uniunea Barourilor din România", invită pe toţi avocaţii refugiaţi să comunice prin poştă, direct acestei instituţiuni, următoarele date:

Numele şi pronumele.
Locul şi data naşterii;
Adresa actuală.
Baroul în care au figurat înscrişi şi cel în care au obţinut transferarea sau înscrierea.
Numărul şi data deciziunii de transferare sau de înscriere.
Vechimea ca avocat.
Dacă au obţinut până în prezent vre-un plasament şi în caz afirmativ unde şi în ce condiţiuni.

Dacă în termenul mai sus arătat nu se vor comunica datele cerute, în acest caz, se vor anula transferările sau înscrierile celor ce nu s'au conformat prezentului comunicat.

JURNAL DE RĂZBOIU

DISTRUGEM NODURILE DE COMUNICAŢII ŞI AGLOMERĂRI DE TRUPE BOLŞEVICE

Din cercul întunecos şi scund — de să-l atingi cu mâna — a cernut toată dimineaţa o ploae măruntă. Abia de curând norii s'au mai destrămat pe alocurea, lăsând să apară câte un petec de senin.

Prima formaţie de bombardament, sub conducerea domnului Comandor Landman, a decolat de câteva minute spre Tatar Bunar. Am urmărit-o până s'a făcut mică de tot şi s'a topit în depărtarea cenuşie.

Acum decolează formaţia noastră, virează larg la stânga şi se aşează pe direcţie.

De cum părăsim pământul, scame vaporoase se întâmpină, se lipesc o clipă de aripi şi ne părăsesc îndată, grăbite par'că să se întoarcă acasă...

Urcăm mereu.

Urcăm cu o uşurinţă neverosimilă pentru aceşti coloşi încărcaţi cu tone de bombe.

Suntem peste nori...

Pământul se iveşte din când în când, apoi dispare complet. Sub noi, pe plapuma de aburi însoriţi, miliarde de raze aurii poposesc, obosite de drumul lor lung prin univers.

Cu amândouă mâinile rezemat pe volan, comandorul N. admiră satisfăcut umbra formaţiei, ce se răsfaţă în faţa noastră pe câmpia de nori.

Căpitanul F., observatorul, îşi aruncă la răstimpuri ochii pe ceas. (Fără ceas, timpul nici n'ar mai exista în feeria aceasta).

— „Domnule Comandor, e vremea să spargem plafonul. Avem întâlnire cu vânătoarea".

Adevărat, avem întâlnire. In văzduh. Aşa se întâlnesc aviatorii: la oră fixă, într'un punct anume al cerului.

Coborim, ne culegem în trecere umbra de pe nori şi ne înfundăm în masa de ceaţă umedă...

*

In rotocoale strânse, aşa cum numai ea poate să facă, vânătoarea ne-a ajuns, ne-a împresurat; şi acum micile avioane sglobii sburdă pe lângă noi, elegante ca nişte gazele ale văzduhului.

Ne cătărămm din nou prin nori, la înălţimea ordonată. Printr'o spărtură zărim Prutul, cu nenumăratele lui cotituri. Dincolo, peste coline, firul potecilor se ţese ca o urzeală de păianjen. Apoi iar nu se mai vede nimic...

Târziu, norii se mai destramă odată, peste linia ferată ce duce spre Sud. Din gară ies limbi roşii de foc. Nu se arată ţipenie de om. Când vor veni ruşii, vor avea de furcă până să restabilească, pentru trupele lor fugare, legătura aceasta însemnată.

Sburăm mai departe, ferecaţi în spaţiul dintre cer şi nori. Numai busola, vitezometrul şi ceasul ne spun unde suntem. Implinirea misiunii de războiu, în asemenea condiţii, este o adevărată artă.

După socotelile noastre, trebue să fim aproape de ţintă. Ne verificăm „punctul", coborând prudent către o geană verzue, prin care vedem pământul.

Exact sub noi, calea ferată spre Est face o buclă, se alătură cu şoseaua la răscruce de drumuri şi trec împreună apa. Sunt tocmai „semnele particulare" ale obiectivului nostru: nodul de comunicaţii dela Sărata.

Observatorul lucrează cu înfrigurare la vizor, pregătind „lansarea" bombelor. Numai că, până să le dea drumul, priveliştea de jos s'a ascuns, a dispărut ca o iluzie în deşert.

Nu face nimic. O luăm dela început, cu răbdare. Nu putem arunca bombele aşa, la întâmplare.

Virăm şi ne aşezăm iarăşi pe direcţie. Acum e mai lesne, fiindcă totul e pregătit.

Bombele se desprind două câte două, la răstimpuri scurte, prăvălindu-se în adânc, dealungul obiectivului. Peste câteva clipe, **nodul de comunicaţii spre Cetatea Albă va fi întrerupt în „punctul" Sărata.**

De jos, ruşii ne împroşcă cu obuze din bateriile lor antiaeriene..

*

La înapoere, cerul s'a mai deschis. Sburăm deacurmezişul văilor tăiem crestele dealurilor şi privim cu durere la urgia roşie: toate satele basarabene, cât vezi cu ochii ard. Din fiecare se ridică nori de fum, negrii ca blestemul şi ca inima bolşevicilor, cari le-au dat foc. Fără îndoială, sunt depozitele pe cari trupele duşmane nu le mai pot lua cu ele, în „retragerea" lor pripită.

Lângă Prut, două bombardiere româneşti se apropie de noi şi se încolonează. Le recunosc bine: sunt din prima noastră formaţie, care plecase înaintea noastră să bombardeze aglomerările dela Tatar-Bunar. Unul din ele este chiar avionul comandorului Londman.

Unde o fi restul formaţiei? Mi-e greu să cred că i s'a întâmplat ceva. Doar am sburat întreg sectorul şi am văzut numai calm: aviaţia inamică nu s'a arătat de loc, artileria antiaeriană a fost ca şi inexistentă..

Care să fie misterul?

Gândurile mă chinue până ajungem la „bază". Acolo găsim restul formaţiei întâia, fiecare la locul său, cu misiuna împlinită. Aşadar, totul e în regulă.

*

Comandorul Landman îmi povesteşte încetişor, ca pentru el însuşi:

— „Ne-au despărţit norii. Când am spart plafonul, am rămas numai două avioane. Am aşteptat deasupra zadarnic numai vreo zece minute; apoi am trecut dedesubt, bănuind că ceilalţi mă aşteaptă acolo. Dar acolo, nimic. N'am dat nici de ele, nici de vânătoarea noastră de protecţie.

„Ce era să fac? Să mă întorc din drum? Să părăsesc misiunea fiindcă eram numai două bombardiere şi n'aveam vânătoare? Tocmai eu, comandantul? Niciodată!

„Aşa că ne-am văzut de treabă noi doi, ca şi când ar fi fost formaţia întreagă. La fel a făcut şi restul formaţiei. Numai că, în loc să mergem cu toţii odată, ne-am dus în două rate."

Când îl asculţi, pare simplu.

Hotărât, lumea e a celor îndrăzneţi !...

Prof. George Ţintă
Corespondent de războiu PP

Episcopul armatei în capitala Basarabiei

Capitala Basarabiei — eliberată prin jertfa ostaşilor eroi români şi germani — în frunte cu toate autorităţile militare şi civile din localitate, cu participarea misiunii militare germane din România a comemorat printr'un serviciu religios de pomenire şi de slavă, pe eroii cari i-au adus desrobirea,

După Sfânta liturghie, oficiată de P. S. S. Episcopul armatei dr. Partenie Ciopron, cu participarea unui sobor important de preoţi militari şi localnici în frunte cu protopopul colonel Dăncilă Ioan, s'a oficiat parastasul pentru pomenirea tuturor ostaşilor căzuţi pe câmpul de luptă.

Sfânta liturghie şi parastasul au fost oficiate în aer liber, în faţa ruinelor catedralei Chişinăului, aprinsă de evreii localnici, după retragerea bolşevicilor din oraş.

Pentru rezidirea acestui sfânt locaş s'a instituit cu această ocazie un comitet din personalităţile civile şi militare locale.

P. S. Episcop al armatei a cercetat apoi spitalele de răniţi, împărţind acestora cărţi de rugăciuni icoane şi cruciuliţe.

Documente categorice asupra victoriei

BERLIN, 1 (UTA). — Moscova încearcă în momentul de faţă mijloacele cele mai disperate pentru a discredita în întreaga lume ştirile precise relative la înaintarea victorioasă germană. Şi anume radio sovietic declară că o unitate de recunoaştere bolşevică a pătruns în spatele liniei germane şi a constatat acolo că operatorii cinematografişti ai filmului de războiu, care fac parte din compania de propagandă germană, îşi pregătiseră obiectele şi cadrul scenelor ca şi oamenii, pentru a fi cinematografiate. Spectatorii jurnalelor de războiu germane săptămânale din întreaga lume îşi dau perfect seama că scenele din liniile cele mai înaintate cari pot fi de oricine vizionate, este imposibil să le aranjeze cineva. Aceste mistificări infame ale iudeilor bolşevici sunt anulate cu desăvârşire de morţile eroice a foarte mulţi soldaţi germani, care operează ca cinematografişti de războiu în liniile cele mai înaintate ale trupelor germane. S'a răspândit până departe în întreaga lume faptul că operatorul cinematografist al războiului german este un soldat combativ care strânge şi adogă material pentru scenele sale şi pentru jurnalele sale cu jertfa vieţii sale.

Cu scenele fabricate în atelierele de filme, au lucrat numai Englezii, masse întregi de oameni o pot mărturisi. Jurnalul săptămânal germane este însa, după cum ştie toată lumea, oglindirea reală şi fidelă a acestor mari desfăşurări de operaţiuni.

UN GRUP DE EVREI ARESTAŢI PENTRUCĂ AU INCERCAT SĂ-ŞI SALVEZE AVERILE PRIN METODE LĂTURALNICE

TIMIŞOARA, 1. — In cursul zilei de eri, Parchetul tribunalului Arad a lansat mandat de arestare împotriva notarului public Popovici Ion din Timişoara, acuzat că a antidatat contracte de vânzare-cumpărare înscriindu-le în registrul notarial la o dată anterioară intrării în vigoare a legii pentru trecerea în patrimoniul Statului a imobilelor evreeşti. Astfel, a dat posibilitatea unui mare număr de evrei să-şi salveze averile.

Recunoscându-şi vina, mandatul de arestare a fost confirmat. In acelaş timp, Parchetul Timişoara a arestat un lot de 70 evrei, tot în legătură cu această afacere.

Ei sunt instruiţi de d. procuror Iliescu Gh. şi organele cenzurii locale.

ULTIMA ORA

MARI CONCENTRĂRI DE TRUPE SOVIETICE NIMICITE DE AVIAŢIA GERMANĂ

BERLIN, 1 (Rador). — In cursul zilei de 31 Iulie, forţele aeriene germane, care sprijineau operaţiile terestre de pe frontul de est, au bombardat din nou concentrări de trupe, coloane in marş, baterii de artilerie, linii de cale ferată şi camioane sovietice.

In sectorul nordic al frontului, avioane de luptă germane au atacat mai ales concentrările de trupe din regiunea dela est de Petersburg.

In sectorul sudic, atacurile se îndreaptă mai ales împotriva obiectivelor situate la cotul Niprului.

Prăvăliile din Moscova au fost închise

TOKIO, 2 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

D. Sumino, care a fost până acum secretar al ambasadei Japoniei la Moscova, a sosit dela Moscova la Manciuli în ziua de 25 Iulie, după o călătorie de 15 zile.

El a declarat ziariştilor că în timpul călătoriei a putut să vadă îndreptându-se spre răsărit numeroase trenuri pline cu fugari. Numeroase persoane voiau să meargă la Vladivostock.

In ziua când a părăsit Moscova, d. Sumino a putut să constate că toate prăvăliile din capitala sovietică încetaseră activitatea.

RĂSCOALE GRAVE IN ADMINISTRAŢIA SOVIETICĂ

BERLIN, 1 (Rador). — Cu prilejul luptelor dela est de Smolensk, un mare număr de documente sovietice a căzut în mâinile germanilor, printre care şi mai multe procese verbale ale curţii marţiale.

Demn de remarcat este un document în care se spune textual: deoarece trupele nu au primit la vreme aprovizionările, s'au înregistrat numeroase cazuri de revoltă şi de criză ale administraţiei sovietice.

Printre alte declaraţii se citează aceea a soldatului Jukin, care a spus: „ar trebui să fiţi împuşcaţi cu toţii. Niciun pic de pâine şi nici un pesmet, timp de 3 zile!"

Soldatul Krivonogin a spus: „soldaţii germani mănâncă bine şi de aceea înving mereu".

Procesul verbal in chestiune este semnat de şeful detaşamentului 3 din armata XII, colonelul Rosin, şi de locotenentul siguranţei Levin.

STATELE-UNITE NU VOR ACORDA CREDITE RUSIEI SOVIETICE

NEW YORK, 1 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Preşedintele Roosevelt a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, că nu va lua nici o hotărîre cu privire la noile cereri de credite în baza legii deplinelor puteri până ce nu se va înapoia în Statele Unite din călătoria sa în trăinătate d. Hopkins.

Preşedintele Roosevelt a desminţit apoi că Rusia Sovietică ar fi primit sau ar primi bani în baza acestei legi căci — a spus el — ea poate perfect de bine să plătească livrările de material de războı ce i se fac.

Femeile germane în slujba patriei

BERLIN, 2 (Rador). — Monitorul Oficial publică un decret dat de Fuehrer cu privire la punerea în vigoare, pentru durata războiului, a serviciului muncii în folosul Reichului pentru tineretul feminin.

Tinerile fete, care sunt obligate să presteze serviciul muncii în folosul Reichului, vor fi obligate să îndeplinească, pe baza convocărilor ce vor primi, anumite însărcinări în serviciul auxiliar de război.

Tinerele fete vor presta serviciile lor în birourile autorităţilor, în spitale şi în instituţiile sociale, precum şi în familiile care au nevoe de ajutor, mai ales în familiile numeroase.

Decretul prevede că durata acestui serviciu va fi de 6 luni.

Până la 1 Octombrie 1941, vor fi înrolate în acest serviciu 130 mii de fete tinere.

ALBANIA IŞI RECAPĂTĂ AUTONOMIA

ROMA, 1 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

Se atrage atenţia în cercurile oficiale din Roma că suprimarea subsecretariatului de stat însărcinat cu afacerile Albaniei, creiat în urma alipirii Albaniei la Italia şi în vederea ajutorării statului albanez în executarea sarcinilor sale, arată că autonomia acestui stat a făcut un mare pas înainte.

Guvernul albanez dela Tirana este chemat de acum înainte — se declară în aceleaşi cercuri — să asigure el însuşi gestiunea afacerilor guvernamentale cu ajutorul guvernatorului italian.

A fost sporită alocaţia de hrană a ostaşilor răniţi din spitale

Ministerul Apărării Naţionale aduce la cunoştinţă, că alocaţia de hrană zilnică a ostaşilor răniţi aflaţi în spitale, a fost mărită dela 50 lei pe zi, la 60 lei pe zi, aşa cum s'a mai făcut cunoscut printr'un comunicat anterior.

Alocaţia de întreţinere a rămas aceeaşi.

Ce-a rămas dintr'un hangar sovietic. Pe aerodrom poposesc acum avioanele germane

DE ACUM INAINTE BASARABIA VA SERVI NEVOILE EUROPEI OCCIDENTALE ŞI ALE ŢĂRILOR CIVILIZATE

Ce scrie presa italiană despre Basarabia

ROMA, (Rador). — IL CARLINO DELLA SERA din Bologna publică un articol al domnului Berbelini intitulat: „Profilul Basarabiei recucerite".

După ce autorul face un istoric al acestei provincii româneşti care în vara anului trecut a intrat sub dominaţia sovietică „printr'un act banditesc asemenea ameninţării: „banii sau viaţa", şi după ce vorbeşte despre rezistenţa pe care populaţia românească a Basarabiei a opus-o întotdeauna efortului de rusificare, care era singura preocupare a asupritorilor în ceiace priveşte această provincie, şi după ce dă date statistice care ilustrează preponderenţa elementului românesc asupra celorlalte elemente etnice, d. Berbelini vorbeşte despre progresele pe care le-a înregistrat, după 22 de ani de stăpânire românească, acest ţinut.

Autorul trece după aceia la descrierea provinciei recucerite şi vorbind despre enormele ei bogăţii, scrie: „Acest patrimoniu care de azi înainte nu va mai fi înghiţit de Odessa sau de Kievul sovietic şi care nu va mai fi făcut inutil de incapacitatea de organizare a comunismului, va servi în mod concret necesităţile Europei Occidentale şi ale ţărilor civilizate".

Vorbind despre peisagiile acestei regiuni, d. Berbelini scrie:

„Aspectul celor două maluri ale Nistrului este identic: aceleaşi vegetaţii, aceleaşi câmpuri aurii de floarea soarelui, aceleaş îngrădiri albe de case, aceleaş cupole ale bisericilor ortodoxe. Dar până astăzi rămânea senzaţia precisă că apele Nistrului erau un hotar fatal între Europa civilizată şi întunecata ţară a halucinaţiilor şi utopiilor, un fluviu care separa două lumi, printr'o barieră ostilă şi de netrecut.

„Şi românii înţelegeau că Nistrul era un fel de cordon sanitar între Europa civilizată şi anti-Europa şi erau mândri să facă paza pe acest hotar".

LA DOMENICA din Milano publică un articol de două coloane semnat de d. Verucchio Franzil intitulat: „Istoria Basarabiei".

Autorul articolului face istoricul ostilităţilor neîntrerupte care au fost esenţa raporturilor de întotdeauna dintre români şi ruşi.

Domnul Franzil îşi termină astfel corespondenţa:

„Astăzi viitorul acestor regiuni se prezintă sub o altă lumină. Insfârşit Nistrul nu va mai fi fluviul teroarei ci acela al grânarului din această parte a Europei. Românii care se simţeau rătăciţi în urma loviturilor pe care le-au primit una după alta în ultimul timp şi din cauza desmembrărilor atât de violente pe care le-au suferit, recucerind teritoriul Basarabiei sau mai bine zis al întregei Moldove, vor avea din nou aceiaşi seninătate, acea siguranţă care le vor permite să privească viitorul cu curaj şi încredere".

Comunicatul german

Luptele armatelor aliate continuă cu succes pe tot frontul răsăritean

BERLIN, 1 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Luptele de pe frontul de est continuă cu succesul lor neschimbat.

Avioane de luptă au bombardat, în noaptea trecută, instalaţiile militare din Moscova.

In spaţiul marin din jurul Angliei, arma aeriană germană a scufundat un cargobot de 3.000 de tone şi a avariat două vase mari.

Avioane de luptă au bombardat, în noaptea trecută, cu mare eficacitate, instalaţiile din porturi de pe coasta de est şi sud a Angliei, caşi aerodromuri din Anglia de sud.

Vase depunătoare de mine au doborît în canalul Mânecii patru avioane britanice.

Instalaţiile militare de la canalul Suez au fost atacate şi în noaptea de 31 Iulie spre 1 August de către avioanele germane de luptă.

Inamicul nu a întreprins niciun zbor, nici de zi, nici de noapte, pe deasupra teritoriului Reichului.

ZECI DE MII DE PRIZONIERI ŞI SUTE DE TUNURI CAPTURATE DE GERMANI LA SMOLENSK

BERLIN 1 (Rador). — După luptele crâncene dela sud de Smolensk, formaţiunile germane au decimat forţele sovietice încercuite în această zonă, în ziua de 31 Iulie.

Cercul se strângea din ce în ce mai tare împrejurul forţelor bolşevice. Ori de câte ori soldaţii sovietici încercau să scape, trebuiau să se întoarcă cu mari pierderi sângeroase.

Nenumărate guri de foc ale bateriilor germane semănau moartea în rândurile lor în timp ce avioanele de bombardament le trimeteau proectile dintre nouri.

Inaintarea rapidă a elementelor de şoc, disloca forţele sovietice, care pe urmă erau decimate de infanterie.

Câmpul de bătae era presărat de un număr neînchipuit de mare de cadavre, de vehicule arse şi de tunuri distruse care se îngrămădeau pe marginea drumurilor.

Pierderile în oameni ale sovieticilor se cifrează la zeci de mii.

Un număr de 245 de tunuri de toate calibrele şi peste 35 de mii de prizonieri, au căzut în mâinile germanilor.

FORŢELE GERMANE VOR CÂŞTIGA RĂZBOIUL IMPOTRIVA BOLŞEVICILOR

Declaraţiile d-lui dr. Goebbels la o conferinţă de muncă

BERLIN, 1 (Rador). — D. dr. Goebbels, ministru al Reichului, a primit Vineri pe delegaţii tuturor districtelor din Germania pentru asistenţa populară naţional-socialistă, ce se află actualmente la Berlin spre a asista la o conferinţă de muncă, ce va dura mai multe zile.

Intr'o alocuţiune rostită cu acest prilej, d. dr. Goebbels a declarat că nimeni nu se mai poate îndoi astăzi de voinţa Germaniei de activa în domeniul social. Această ordine socială, care pare azi poporului german ca existând dela sine, exercită de pe acum, a adăogat d. dr. Goebbels, un efect propagandistic şi fascinator şi asupra altor popoare.

Ministrul a făcut apoi o expunere amănunţită a misiunilor ce revin azi prevederii populare naţional-socialiste ca urmare a marilor explicaţii politice din ceasul de faţă.

El a adăogat că poporul german îşi dă seama că are de dus războiul actual spre a-şi impune dreptul la viaţă şi spre a asigura apărarea ordinei sale sociale şi, prin aceasta, existenţa şi bunăstarea întregii naţiuni.

Intreg poporul german, a încheiat d. dr. Goebbels, ştie perfect de bine care este miza acestui război. El ştie deasemeni ce poate câştiga Germania prin el şi mai ştie şi că ne-am fi găsit în cea mai mare primejdie, dacă bolşevismul s'ar fi aruncat asupra Reichului, din răsărit, într'un moment în care nimeni nu s'ar fi aşteptat la aceasta.

Victoria în această luptă uriaşe va fi dobândită de forţele armatei germane de sub comanda conducătorului de geniu, care este Fuehrerul Adolf Hitler.

ARMATA ROŞIE INFRÂNTĂ IN ESTONIA

BERLIN, 1 (Rador). — In cursul zilei de 31 Iulie, formaţiunile germane care operează în Estonia au continuat să respingă pe bolşebici tot mai spre nord, neîntâlnind în calea lor decât slabe rezistenţe în câteva locuri.

Aceste atacuri date de bolşevici erau sprijinite de aviaţie de vânătoare şi bombardament, făcută inofensivă peste tot de eficacitatea artileriei şi apărării antiaeriene germane.

Speranţa bolşevicilor de a putea opri înaintarea germană a fost spulberată în toate cazurile.

MARI PIERDERI SOVIETICE LA KIEW

BERLIN, 1 (Rador). — Echipajul unui balon observator al unei formaţii de artilerie germană a doborît în ziua de 31 Iulie un avion sovietic, în spaţiul Kiev.

Balonul a fost atacat de două avioane de vânătoare sovietice, la o altitudine de 600 de metri, deasupra unei păduri.

In clipa în care artileria antiaeriană germană deschisese focul, echipajul balonului s'a repezit la mitraliere.

Unul din avioanele sovietice a fost atins la motor de o salvă şi după câteva clipe se prăbuşea în vrilă la pământ.

Al doilea avion a fost doborît de artileria antiaeriană.

Tot în spaţiul Kievului, trupele germane au continuat succesele lor împotriva poziţiilor sovietice, în zilele de 30 şi 31 Iulie.

Mai multe mii de prizonieri sovietici au căzut în mâinile germanilor.

Zece baterii sovietice au fost scoase din luptă.

Un detaşament german, care înaintase până la malul Niprului, a scufundat cu bombe de tun două vase de transport inamice, care se găseau pe fluviu.

POPULAŢIA DIN MOSCOVA, MINSK SI PETERSBURG TRIMISĂ IN SIBERIA

TOKIO, 1 (Rador). — Corespondentul agenţiei STEFANI transmite:

Un funcţionar al ambasadei japoneze din Moscova, înapoiat în Japonia, a declarat că în întreaga Siberie domneşte o mare confuzie din cauza exodului a mii de cetăţeni ruşi, pe care guvernul sovietic i-a silit să părăsească oraşele Petersburg, Minsk şi Moscova.

Pe calea ferată trans-siberiană domneşte cea mai mare dezordine. Trenurile nu mai respectă orariul din cauza intensificării enorme a traficului.

Când funcţionarul japonez a părăsit Moscova, guvernul sovietic se pregătea să părăsească capitala.

Orice sforţări ar face, Rusia se va prăbuşi curând

HELSINKI, 1 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Intreaga presă finlandeză subliniază marile pierderi pe care aviaţia anglo-sovietică lea înregistrat cu ocazia atacului îndreptat contra portului Petsamo.

Ziarele declară că atacul aerian englez este nejustificabil, cu atât mai mult cu cât între Finlanda şi Anglia au domnit relaţii amicale şi că atacul englez a fost lipsit de obiective militare.

Dacă prin acest atac s'a urmărit să se evidenţieze ajutorul pe care Anglia înţelege să-l dea Rusiei Sovietice, care este condamnată la pieire, englezii au făcut o proastă alegere. Atacul aerian contra Finlandei, pus la cale de englezi, provoacă indignarea tuturor cercurilor.

Numeroase aerodromuri bombardate în Anglia

BERLIN, 1 (Rador). — Avioane de luptă germane au scufundat, în cursul nopţii de Joi spre Vineri, un vas de comerţ inamic cu o deplasare de 3000 tone, care naviga în regiunea Scarborough, avariind în mod grav un alt mare cargobot de circa 10.000 tone.

Avioane de luptă germane operând izolat, au aruncat în aceeaş noapte bombe asupra porturilor Great Yarmouth şi Plymouth, provocând câteva incendii.

Aerodromuri din Anglia meridională şi centrală au fost deasemeni atacate. In cursul acestor atacuri, mai multe hangare au fost lovite şi avariate.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9